

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 401 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 26 ΝΟΕΜΒΡΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

Ολοκληρώνεται
σήμερα

2°
TANZ-
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΚΙΝΗΣΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Βαρομετρικό χαμηλό

Για οκταετία λιτότητας
μιλά τώρα η κυβέρνηση

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

26/11: Ημέρα κατά της βίας ενόντα στις γυναίκες 26/11/1898: Πρώτοι αγώνες πνιγκ πονγκ 26/11/1939: Γέννηση Tina Turner 26/11/1909: Γέννηση Ευγενίου Ιονέσκο 27/11/1617: Πρώτος μονόδρομος στον κόσμο (Λονδίνο) 27/11/1942: Γέννηση Jimi Hendrix 27/11/1919: Συνθήκη Νεϊγί 28/11/1920: Πρώτος διάπλους και ονομασία του Ειρηνικού από Μαργελάνο 28/11/1757: Γέννηση William Blake 28/11/1919: Πρώτη γυναίκα βουλευτής (Λαΐδη Αστορ) 28/11/1944: Βομβαρδισμός γέφυρας ποταμού Κρήτης 28/11/1911: Αυτοκτονία Πολ. Λαφάργη - Λάουρα Μαρξ (γαμπρός - κόρη του Μαρξ) 28/11/1820: Γέννηση Φρίντριχ Ενγκελς 28/11/1948: Γέννηση Μαρίας Φαροντούρη 28/11/1998: Απόπειρα κατά Βαρδινογιάννη (17Ν) 28/11/1905: Ιδρυση Σιν Φέιν 28/11/1974: Τελευταία επί σκηνής εμφάνιση του John Lennon 28/11/1925: Γέννηση Μαρίας Πλιταέσκογια 29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό 29/11/1947: Τέλος βρετανικής κυριαρχίας - διαίρεση Παλαιστίνης σε αραβική κι εβραϊκή ζώνη 29/11/1909: Αποβολή Μαζίμ Γκόρκι από το ΚΚΣΕ λόγω «αστικού ήδονισμού» 29/11/1924: Θάνατος Τζάκομο Πουτούνι 29/11/1643: Θάνατος Κλεούντιο Μοντεβέρτι 29/11/1981: Θάνατος Νάταλη Γουντ 29/11/1932: Γέννηση Ζακ Σιρά 29/11/1945: Ιδρυση Ο.Δ. Γουγκούλα-βίας 29/11/1964: Παρακρατικό ναρκοθετούν τον Γοργοπόταφο (13 νεκροί - 50 τραυματίες) 29/11/1908: Ιδρυση Ηρακλή Θεσσαλονίκης 29/11/2001: Θάνατος George Harrison 30/11: Ημέρα κατά της κατανάλωσης 30/11/1853: Αρχή ρωσοτουρκικού πολέμου 30/11/1872: Θάνατος Oscar Wilde 30/11/1935: Θάνατος Φερνάντο Πεσόσα 30/11/1667: Γέννηση Τζόναθαν Σουίφτ 30/11/1955: Γέννηση Billy Idol 30/11/1872: Πρώτος διεθνής αγώνας ποδοσφαρού (Αγγλία - Σκοτία 0-0) 1/12: Ημέρα κατά aids - Ημέρα φυλακισμένων για την ειρήνη 1/12/1899: Πρώτη (παγκοσμίως) κυβέρνηση εργατικών (Αυστραλία) 1/12/1913: Ενωση Κρήτης με Ελλάδα 1/12/1997: Αθλώση Γιώργου Μπαλάφα (υπόθεση Θεοφανόπουλου) 1/12/1982: Πρώτη εμφύτευση τεχνητής καρδιάς 1/12/1918: Ιδρυση κράτους Ρουμανίας 1/12/1893: Ο Χαρίλαος Τρικούπης δηλώνει στη βουλή «δυστυχώς επτωχεύσαμεν» 1/12/1792: Γέννηση Αλέξανδρου Υψηλάντη (Κωνσταντινούπολη) 1/12/1900: Η Νικαράγουα πουλάει αντί 55 εκατομμυρίων δολαρίων στις ΗΠΑ τα δικαιώματά της στην διώρυγα του Πλαναρία 1/12/1906: Ανοίγει το πρώτο σινεμά (Παρίσι) 1/12/1935: Γέννηση Γούντη Αλεν 1/12/1901: Γέννηση Ιωάννη Συκούτρη 1/12/1973: Θάνατος Νταβίντ Μπεν Γκουρίον 2/12: Παγκόσμια ημέρα για κατάργηση της δουλείας 2/12/1944: Γέννηση Διονύση Σαββόπουλου 2/12/1823: Δόγμα Μόνρος (ποναφερικανισμός) 2/12/1923: Γέννηση Μαρία Κάλλας (Νέα Υόρκη) 2/12/1922: Γέννηση Ιάκωβου Καμπανέλη 2/12/1980: Θάνατος Ρόζας Εσκενάζου (82 χρ.) 2/12/1885: Γέννηση Νίκου Καζαντζάκη (Ηράκλειο) 2/12/1992: Σύλληψη του καταζητούμενου από το 1985 Γιώργου Μπαλάφα.

● Ζούγκλας VS Φυντανίδη και αντίστροφα ●●● The greatest spectacle in town ●●● Πόσα χρόνια δεν το περιμέναμε αυτό το δέαμα ●●● Οι αδιάφοροι στην αρένα, μπροστά στα μάτια του όχλου που ψοφάει για τέτοια δεάματα ●●● Μονομαχία μέχρι τελικής πτώσης ●●● Μπα, κάποια στιγμή δα κλειστεί η συμφωνία ●●● Πρώτη φορά είναι, μήπως; ●●● Θα αγκαλιαστούν, δα φιληδούν και δα μονιάσουν ●●● Σαν τις γριές πουτάνες ●●● Ξέρουν αυτοί ●●● Μόνο το φιλοδεάμονο κοινό δεν ξέρει ●●● Γιατί αν ήξερε, τα πράγματα δα ήταν αλλιώς ●●● Και δεν δα μόστραραν για αδιάφοροι οι άνδρωποι που έγιναν ζάμπλουτοι πουλώντας «αντικειμενική ενημέρωση» ●●● Και οι μεν και οι δε ●●● Γ' αυτό, μακριά παιδιά, στο ρόλο του δεαπάτη ●●● Και να μην ξεχνούν κάποιοι φίλοι, πως όταν πλακώνονται οι ιπποπόταμοι, την πληρώνουν τα βατράχια ●●● Αλήθεια, ποιο ήταν το μεγάλο επιχειρηματικό όπλο

με το οποίο η κ. Βεντουράκη κατάφερε και έγινε εν Ελλάδι αντιπρόσωπος της De Boer; ●●● Η ίδια είχε χρόνια ένα κυριλέ μαγαζί με είδη οικιακού εξοπλισμού και διακόσμησης ●●● Γιατί να την προτιμήσουν οι Ολλανδοί και να μη συνεταιριστούν με ένα λαμόγιο που ήξερε τη συγκεκριμένη πιάτσα; ●●● Δεν μέτρησε στην επιλογή τους η αναμφισθήτη πολιτική ισχύς που διαδέτει η κ. Βεντουράκη [με τη μέδιοδο της καραμπόλας]; ●●● Πιο σωστός όλων, όμως, ο Πρετενέρακος ●●● Η διαπλοκή είναι ένα κατασκεύασμα, μια ιδεοληψία,

έγραψε ●●● Οπερ εστί μεθερμηνεύομενον: σταματήστε, μονοιάστε, να ζήσουμε εμείς καλά κι ο λαουτζίκος χειρότερα ●●● Και μετά το πρώτο μεγάλο δέαμα, περνάμε στο δεύτερο κατά σειρά αξιολόγησης ●●● Ο Γιωργάκης δέλει ανανέωση ●●● Θέλει να κυβερνήσει με Μαριλίζα, Ματσούκα και άλλες αιδέριες υπάρχεις ●●● Αστραψε και βρόνηξε ο γίγας Κίμωνας ●●● Ποιος είσαι συ, ρε αριστοκράτη του κώλου, που δα μου πει εμένα να κάνω στη μπάντα; ●●● Εχεις πάει, ρε, ποτέ στη λαική, ξέρεις να ξεχωρίζεις το αγγούρι από

◆ Η Ελλάδα έγινε πολιτισμένη χώρα. Απόδειξη ότι μελετά μεταφορά της λυματολάσπης της Ψυττάλειας στο Σουδάν. Οπως κάνουν οι άλλες πολιτισμένες χώρες με τα τοξικά τους απόβλητα. Η λυματολάσπη δεν είναι τοξική, διαβεβαιώνουν οι αρμόδιοι. Και τότε γιατί πρέπει να μεταφερθεί στην Αφρική; Επειδή δεν μπορούν να βρουν λύση στην Ελλάδα. Και το κόστος της μεταφοράς; Ε, αυτό είναι λαμένο. Θα φουσκώσει τους λογαριασμούς αποχέτευσης η ΕΥΔΑΠ και τέρμα. Να κονομήσει και μερικά λεφτά η εταιρία που θα αναλάβει τη μεταφορά.

◆ Το σκάνδαλο της «Νέας Αιολίδος», του οικοδομικού συνεταιρισμού που καταπάτησε τεράστιες δασικές εκτάσεις στην Πεντέλη, στηριζόμενος σε μεγαλοδικαστές και πολιτικούς παράγοντες, σκάνδαλο που με σειρά άρθρων παρουσίασε η «Κόντρα», βγήκε και στο ραδιοσταθμό «Σκάι». Για να δούμε, τώρα που οι αποκαλύψεις και καταγγελίες έγιναν από ένα μεγάλο ραδιοσταθμό και όχι από μια μι-

κρή εφημερίδα, θα ευαισθητοποιηθεί κανένας; Ή δεν θεωρούν ότι εδώ έχουμε ένα δικαστικό και όχι παραδικαιοσύνη σκάνδαλο; Σημειώνουμε ότι τα στοιχεία στον «Σκάι» πήγαν πριν ένα χρόνο, όταν έφτασαν και στην «Κόντρα», αλλά η επιλογή της δημοσιοποίησής έγινε τώρα.

◆ Αυτός ο Κεχαγιόγλου, που κατηγορείται ως ένας εκ των εγκεφάλων του παραδικαιοσύνη σκάνδαλου με σειρά άρθρων παρουσίασε η «Κόντρα», βγήκε και στο ραδιοσταθμό «Σκάι». Για να δούμε, τώρα που οι αποκαλύψεις και καταγγελίες έγιναν από ένα μεγάλο ραδιοσταθμό και όχι από μια μι-

θυμίζουμε για να σκεφτούμε όλοι πάνω στην ποιότητα ορισμένων από τους Ηρακλείς της αστικής δημοκρατίας (αν και τον Κεχαγιόγλου ίσως θα έπρεπε να τον χαρακτηρίσουμε Ηρακλή του στέμφατος, λόγω της στενής του σχέσης με τον εν Ελλάδι εκπρόσωπο του βασιλικού ρεπορτάζ Χρ. Ζαμπούνη). ◆ Άλλος αστέρας της δικηγορίας (και των τηλεπαραθύρων και της κοινωνικής ζωής, βεβαίως), ο Αλ. Λυκουρέζος, αφήνει εντελώς αικάλυπτο τον νεαρό και φέρελπι συνεργάτη του Π. Μαχά, δηλώνοντας ότι την επίμαχη υπόθεση, για την οποία είναι κατηγορούμενος ο Μαχάς, τη χειροτελείστηκε στο «Βήμα της

ταίος, εξυπηρετώντας τον Ν. Εμμανουηλίδη, και ουδείς άλλος από το δικηγορικό γραφείο Λυκουρέζου. Τόση αλληλεγγύη πια δεν αντέχεται. ◆ Με ελαφρά πηδηματάκια την κάνει και ο Ζούγκλας από την υπεράσπιση Μαντούβαλου, που είχε αναλάβει εργολαβικά (γιατί άρογε); Στη συνέντευξη που έδωσε στον Ευαγγελάτο και δημοσιεύτηκε στο «Βήμα της

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η καλή εκτέλεση του προϋπολογισμού σημαίνει μια νέα περίοδο δημιουργίας και αισιοδοξίας για όλους τους πολίτες. Και σ' αυτό θεωρώ επιβεβλημένη και δεδομένη τη συμβολή όλων.

Κώστας Καραμανλής

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Μισθωτοί, συνταξιούχοι, ελεύθεροι επαγγελματίες και μικροεσιές επιχειρήσεις είναι τα μεγάλα θύματα του προϋπολογισμού του 2006, τον οποίο κατέθεσε στη Βουλή ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Γ. Αλογοσκούφης. Η κυβέρνηση από τη μια θα δώσει πεντήρεις μισθών και συντάξεων κάτω από τον πληθωρισμό και από την άλλη θα βάλει το χέρι στις τοσέτες των εισοδηματικά χαμηλότερων τάξεων, για να πάρει μέσω της έμμεσης φορολογίας (ακίνητα, καύσιμα, τέλη κυλοφορίας) αλλά και της μη τημα-

ριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακας επιπλέον εσόδα, περίπου 3,5 δισ. ευρώ μειώνοντας επί της ουσίας τα πραγματικά εισοδήματα των πολιτών.

Εθνος

Τα στοιχεία της συνολικής, υψηλότατης και προκλητικής, κερδοφορίας των μεγάλων επιχειρήσεων επιβεβαιώνονται στις αναλύσεις των συγκεντρωτικών στοιχείων ανά έτος που παρουσιάζονται τα τελευταία χρόνια. Χαρακτηριστικό της κατάστασης που επικρατεί είναι ότι ακόμη και εταιρίες

που εμφανίζονται με μειωμένο ποσοστό κέρδους - και στατιστικά αντιμετωπίζονται «αρνητικά» - καταγράφουν κέρδη έως και δεκάδες εκατ. ευρώ!!! Ετσι, οι μεγάλες εταιρίες

■ Χειμερινή σύναξη των επαναστατών!

Οι οπορτουνιστές του ΚΚ Γαλλίας δεν συμμετείχαν στη «Διεθνή Συνάντηση Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων», που οργανώθηκε στον Περισσό. Δεν γνωρίζουμε αν η απουσία τους οφείλεται σε μη πρόσκληση ή σε μη ανταπόκριση στην πρόσκληση. Πάντως, η απουσία τους δεν φάνηκε, γιατί εκτός από τον μεγάλο Ρώσο πατριώτη Γκ. Ζιουγκάνοφ, στη σύναξη πήραν μέρος εκπρόσωποι του ΚΚ Κούβας, του ΚΚ Κορέας και του ΚΚ Κίνας. Χωρών στις οποίες, ως γνωστόν, το προλεταριάτο βρίσκεται στην εξουσία και οικοδομούν το σοσιαλισμό.

Ειδική μνεία αξίζει στην Κίνα, όπου ετοιμάζεται το πέρασμα στην απαξική κοινωνία, τον κομμουνισμό. Με τα εκατομμύρια των κινέζων προλετάριων να εργάζονται τρισευτυχισμένοι για τα αφεντικά των μεγαλύτερων πολυεθνικών μονοπωλίων του πλανήτη, παράγοντας προϊόντα που κατακλύζουν τις διεθνείς αγορές με τη φίρμα της IBM, της Siemens, της ΙΤΤ, της Bosch και όλων των άλλων μεγάλων καπιταλιστικών φιρμών, που στο εύφορο έδαφος του κινέζικου σοσιαλισμού χάνουν τον καπιταλιστικό τους χαρακτήρα. Οι τρισευτυχισμένοι κινέζοι προλετάριοι αμειβούνται πλουσιοπάροχα, με ένα πιάτο ρύζι την ημέρα. Έχουν δε υποστεί τέτοια μετάλλαξη τα αφεντικά του κεφαλαίου, που σε κάθε καπιταλιστική χώρα ζητούν και από τους δικούς τους εργάτες να ακολουθήσουν το παράδειγμα των κινέζων συντρόφων, που αρκούνται σε ένα πιάτο ρύζι την ημέρα.

Τί να τους κάνει τους οπορτουνιστές του ΚΚ Γαλλίας ο Περισσός, όταν είχε τους ογκόλιθους της σοσιαλιστικής Κίνας, που αποτελούν το παράδειγμα για τους κομμουνιστές και τους προλετάριους όλου του κόσμου; Το παράδειγμα για το πως χτίζεται ο σοσιαλισμός του 21ου αιώνα.

Εμάς, πάντως, μας έκανε εντύπωση η παρουσία στη χειμερινή επαναστατική σύναξη ενός κόμματος που δεν περιμέναμε να το δούμε: της ιταλικής Κομμουνιστικής Επανίδρυσης. Γιατί δεν περιμέναμε να το δούμε; Γιατί ελάχιστες εβδομάδες πέρασαν από τότε που η ηγεσία του Περισσού εξαπέλευ μύδρους ενάντια στην ηγεσία της Κομ. Επαν. και προσωπικά στον ιγέτη της Φάουστο Μπερτινότι, που εκλέχτηκε πρόεδρος στο συνέδριο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς, το οποίο διοργάνωσε ο ΣΥΝ. Φαίνεται πως η επαναστατική στρατηγική και τακτική έχει κατακτήσει νέες σφαίρες και εμείς δεν τις πήραμε χαμπάρι, έχοντας μείνει προσκολημένοι στα παλιά. Ενα κόμμα σαν την Κομμουνιστική Επανίδρυση είναι οπορτουνιστικό και υπηρέτης του κεφαλαίου, όταν συνεργάζεται με τον ΣΥΝ, αλλά γίνεται επαναστατικό, όταν συνεργάζεται με τον Περισσό. Άλλωστε, υπάρχει το παράδειγμα του διαχρονικού ΑΚΕΛ, που συμμετέσχε και στο συνέδριο του ΚΕΑ (με τον ΣΥΝ και τ' άλλα παιδιά) και στη διεθνή σύναξη του Περισσού.

■ Ανελέητος πόλεμος ανάμεσα στους βαρόνους των μίντια

Είναι πολλά τα λεφτά...

Αυτή τη φορά ο καυγάς είναι καθολικός και ιδιαίτερα σκληρός. Αναφωτιόμαστε αν μπορεί να υπάρξει λύση χωρίς νικητές και ήττημένους, χωρίς κάποια θύματα. Γιατί στο πατιγνίδι έχουν μπει όλα τα μεγάλα συγκροτήματα Τύπου και ΜΜΕ και με τις παρεμβάσεις τους φρόντισαν να κάνουν σαφές και στον πλέον αδιά πως δεν έχουμε κάποιον καυγά του Τριανταφυλλόπουλου με τον Τεγόπουλο και τον Φυντανίδη. Επισήμως το συγκρότημα Λαμπτράκη και το συγκρότημα Μπόμπολα έχουν τεθεί στο πλευρό του Τριανταφυλλόπουλου, βάλλοντας ευθέως κατά του συγκροτήματος της «Ελευθεροπομπίας». Ο Κοντομηνάς, το πραγματικό αφεντικό του Τριανταφυλλόπουλου, δεν εμφανίζεται επίσημα. Η πλάκα είναι πως και η πλευρά της «Ελευθεροπομπίας» αφήνει στο απυρόβλητο τον Κοντομηνά και χτυπάει τον Τριανταφυλλόπουλο ως... ψυχωσικό. Δηλαδή, ως κάποιον «πειραργόνε» που έχει εμμονές και αυτές ικανοποιεί με τις εκπομπές του.

Γιατί άραγε η «Ελευθεροπομπία» αφήνει τον Κοντομηνά στο απυρόβλητο; Μήπως βρίσκεται σε εξέλιξη κάποιο παρασκηνιακό παζάρι και είναι πιο κοντά σε κάποια συμφωνία με τον Κοντομηνά, ο οποίος μέχρι πρότινος έπνεε μένει κατά του Τεγόπουλου, επειδή αναπαρήγαγε όσα έλεγε γ' αυτόν και για τις μπτίζες του ο Κουρής; Την απάντηση θα τη μάθουμε εν καιρώ. Άλλωστε, αυτά τα πρόγματα δεν ανακοινώνονται επίσημα, τα συμπεραίνουμε από τις στάσεις των δημοσιογραφών συγκροτημάτων που ο κάθε καπιταλιστής κατέχει.

Η πλευρά της «Ελευθεροπομπίας» είναι στριμωγμένη. Οχι γιατί ο Ζούγκλας έκανε τίποτα συγκλονιστικές αποκαλύψεις, αλλά γιατί τσαλακώθηκε η εικόνα του συγκροτήματος που δεν διαπλέκεται, δεν κόνει μπτίζες και αποτελεί το σημαιοφόρο του αγώνα κατά της διαφθοράς. Η ιστορία με τη σύζυγο του Φυντανίδη που έγινε αντιπρόσωπος μιας ολλανδικής εταιρίας και «χτυπούσε» δουλειές του δημοσίου, την οποία επαναλαμβάνει σε καθημερινή βάση ο Ζούγκλας, χωρίς να δίνει κανένα καινούργιο στοιχείο, δεν έχει τίποτα το ποινικώς κολάσιμο, είναι όμως αρκετή για να τσαλακώσει τη δημόσια εικόνα του διευθυντή της «Ελευθεροπομπίας», ο οποίος παρουσιάζόταν ως ο Νέστορας της ελληνικής δημοσιογραφίας, ως ένας έντιμος και νηφάλιος άνθρωπος, ένας ευπατριδής του αστικού φιλελευθερισμού. Τη δουλειά του ο Ζούγκλας την έχει κάνει, διότι ουδείς πιστεύει ότι η σύζυγος του Φυντανίδη έκανε τις όποιες μπτίζες της χάρη στο ταλέντο της και χωρίς να χρησιμοποιεί την πολιτική ισχύ του συζύγου της. Και είναι πραγματικά κωμική η προσπάθεια της «Ελευθεροπομπίας» να αφιμνθεί σ' αυτή τη φάση είναι πολύ δύσκολη υπόθεση, δεδομένου ότι η ΝΔ διατηρεί και το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού με πρόωρες εκλογές. Αλλωστε, ξέρει καλά ότι η εκλογική νίκη σ' αυτή τη φάση είναι πολύ δύσκολη υπόθεση, δεδομένου ότι η ΝΔ διατηρεί και το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού με πρόωρες εκλογές. Αναλογίζεται, λοιπόν, με δέος τί θα αντιμετωπίσει σε περίπτωση εκλογικής ήττας, αν δεν ξεφορτωθεί ένα βάρος. Γιατί αλλιώς θα μιλούν, σε περί-

ράστιο ηθικό ζήτημα που η εφημερίδα χρησιμοποιούσε ως όπλο της, όταν πίεζε τις κυβερνήσεις να προχωρήσουν στις διάφορες ρυθμίσεις (ξεκινώντας από το Σύνταγμα) για το αιφνιδιασμό.

Ομως η περίπτωση της Βεντουράκη είναι το λιγότερο. Ο Ζούγκλας «κοπτανάει» τον Τεγόπουλο για την υπόθεση της Mediatel, της εταιρίας με τα 090 που γδέρνει τους αφελείς, πουλώντας τζάρο, «γνωριμίες» και τα παρόμιοι. Και γ' αυτό το ζήτημα η «Ελευθεροπομπία» δεν λέει τίποτα, λες και δεν υπάρχει. Προφανώς, η... σοβαρή εφημερίδα δεν θέλει να ψυλλιάσει το αναγνωστικό της κοινό, ότι τόσα χρόνια ασχολείται με κάτι τόσο βρόμικο, όπως η Mediatel, που επί της ουσίας δεν διαφέρει σε τίποτα από τις μπτίζες του Χροστίδη και των ομοίων του. Αρκεί και μόνο η περί τη Mediatel σιωπή για να αποκαλύψει την υποκρισία της φυλάδας των Τεγόπουλου-Φυντανίδη.

Λίγα έχουν ειπωθεί για τις άλλες δραστηριότητες του σημερινού εκδότη της «Ε» Θανάση Τεγόπουλου. Πριν αναλάβει την εργμερίδα στη θέση του ξαδέλφου του Κίτου Τεγόπουλου διατηρούσε μεγάλο δικηγορικό γραφείο, το οποίο διατηρεί ακόμη. Μάλιστα, ο τελευταίος κατάλογος δικηγόρων του ΔΣΑ τον αναφέρει ως έμμισθο δικηγόρο της εταιρίας

σφαίρα της παραπολιτικής. Το μόνο βέβαιο είναι ότι ο Γιωργάκης, όπως και κάθε αρχηγός αστικού κόμματος, θέλει να ξεφορτωθεί ένα μέρος του παλιού δυναμικού του κόμματός του και να το αντικαταστήσει με ανθρώπους δικούς του, που θα τους έχει αναδείξει ο ίδιος και θα τους ελέγχει απόλυτα. Τα παλιά και έμπειρα στελέχη έχουν δημιουργήσει δικό τους κύκλο επιρροής, έχουν δημιουργήσει δικό τους κύκλο επιρροής, έχουν απομάκρυνες επαφές με ομάδες καπιταλιστικών συμφερόντων, έχουν προσβάσει στα ΜΜΕ και γενικά αποτελούν εμπτόδιο στην παντοκρατορία του αρχηγού, ειδικά όταν ο αρχηγός είναι κάποιος σαν τον Γιωργάκη μεριδίο εξουσίας, να γίνουν συγκυρενήτες. Άλλα κι αν κερδίσει το ΠΑΣΟΚ, θα έχουν απαίτησει να μπουν στην κυβέρνηση και να πάρουν προσβάσεις στην κυβέρνηση τους.

Ο Ζούγκλας είναι ο εύκολος στόχος για να κρύβονται πίσω από την ολητοδιμοσιογραφία οι σοβδόροι παράγοντες της... αδέσμευτης δημοσιογραφίας. Τί είναι ο Ζούγκλας; Δι-

κό τους παιδί. Στα μαγαζιά τους ανδρώθηκε, τις «αυλές» τους υπηρέτησε, με τη βοήθειά τους έγινε μέγας και τρανός, σε βαθμό που να παίζει και προσωπικά παιχνίδια. Αν ήθελαν τον έσβηναν από τον χάρτη. Ομως, τον χρησιμοποιούν χρόνια τώρα για να κάνουν τις δουλειές τους. Και πολύ αργά θυμήθηκαν οι κύριοι της «Ελευθεροπομπίας» τις κρυφές κάμερες και τα μικρόφωνα. Θυμούνται μήπως τα επαινετικά που έγραφαν πριν από μερικούς μήνες, όταν στις εκπομπές του Ζούγκλα έβγαιναν κασέτες ήχου και εικόνας που αφορούσαν το παραδικαστικό κύκλωμα; Τότε ακολουθούσαν τον Ζορό της δικαιοσύνης, ενώ τώρα που άρχισε να τους άρχισε να ανακάλυψαν τον ζόρο της δικαιοσύνης, ενώ τώρα που άρχισε να τους άρχισε να ανακάλυψαν τον ζόρο της δικαιοσύνης, ενώ τώρα που άρχισε να τους άρχισε να ανακάλυψαν τον ζόρο της δικαιοσύνης, ενώ τώρα που άρχισε να τους άρχισε να ανακά

Όταν υπάρχει αντίσταση

Στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν οι Γερμανοί περικύκλωναν σοβιετικές πόλεις, έριχναν μαζικά προκηρύξεις με στόχο την τρομοκράτηση του πληθυσμού. Ήταν ένας ψυχολογικός πόλεμος με στόχο την καταφράκωση του ηθικού αυτών που αντιστέκονταν στους οποίους έστελναν ένα και μόνο μήνυμα: «Θα σας συντρίψουμε». Αυτή την τακτική θυμηθήκαμε, όταν διαβάσαμε ότι ισραηλινά μοχλητικά πέταξαν χιλιάδες προκηρύξεις πάνω από την λιβανέζικη πρωτεύουσα, τη Βηρυτό και τα νότια προάστια της, την περασμένη Τετάρτη, παραβιάζοντας προκλητικά τον λιβανέζικο εναέριο χώρο.

Προκηρύξεις με υπογραφή «το κράτος του Ισραήλ», που έγραφαν επί λέξει: «Η Χεζμπολάχ προκαλεί μεγάλο κακό στο Λίβανο. Ποιος σας λέει φέματα; Ποιος είναι το εργαλείο στα χέρια των Σύριων και Ιρανών αφεντικών?». Αυτό έγινε δυο μέρες μετά τις σφροδρές συγκρούσεις μεταξύ Χεζμπολάχ και Ισραήλ στα αγροκτήματα Σεμπάα που έχει αποσπάσει το Ισραήλ από το Λίβανο. Συγκρούσεις που χαρακτηρίστηκαν ως οι σφροδρότερες της τελευταίας πενταετίας, από τότε δηλαδή που η Χεζμπολάχ κατάφερε να διώξει τους Σιωνιστές απ' το Νότιο Λίβανο.

Αφορμή στάθηκε η διείσδυση δύο ισραηλινών θωρακισμένων οχημάτων στο Νότιο Λίβανο τη Δευτέρα το απόγευμα. Η απάντηση της Χεζμπολάχ ήταν άμεση. Με όλμους και ρουκέτες σφυροκόπησε πέντε ισραηλινές στρατιωτικές θέσεις στα κατέχομενα από τους Σιωνιστές αγροκτήματα Σεμπάα, τραυματίζοντας 11 ισραηλινούς στρατιώτες και σκοτώνοντας έναν. Στις συγκρούσεις σκοτώθηκαν και τέσσερις μαχητές της Χεζμπολάχ. Σύμφωνα με τον υπουργό Πολέμου του Ισραήλ, Σαούλ Μοφάζ, που έκανε δηλώσεις στο ισραηλινό ραδιόφωνο, η επίθεση της Χεζμπολάχ «ήταν η μεγαλύτερη είκασης και η πιο εχθρική πράξη από την αποχώρηση των ισραηλινών δυνάμεων απ' το Λίβανο». Το ίδιο ήταν και η «ισραηλινή αντεπίθεση», κατά τον Μοφάζ. Την ίδια στιγμή, ισραηλινά μαχητικά βομβάρδιζαν θέσεις της Χεζμπολάχ στο Νότιο Λίβανο. Συγκρούσεις σημειώθηκαν και την Τετάρτη, όταν ισραηλινός πιλότος ανεμοπλάνου προσγειώθηκε σε λιβανέζικο έδαφος προκαλώντας την άμεση αντίδραση των μαχητών της Χεζμπολάχ και την επιτυχημένη επιχείρηση διάσωσής του από το ισραηλινό στρατό.

Η Χεζμπολάχ επιτίθεται από καιρού εις καιρό στις ισραηλινές κατακτητικές δυνάμεις στα αγροκτήματα Σεμπάα. Δε γνωρίζουμε κι ούτε είναι δυνατό να επιβεβαιωθεί ποιος ξεκίνησε τις συγκρούσεις, όμως αυτό είναι το τελευταίο που έχει σημασία. Στο κάτω-κάτω, τα αγροκτήματα Σεμπάα είναι λιβανέζικο και όχι ισραηλινό έδαφος και η Χεζμπολάχ έχει κάθε λόγο να μάχεται για την απελευθέρωσή τους. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι οι Σιωνιστές δε μπορούν να κάνουν μόνοι τους παιχνίδι στην περιοχή του Νοτίου Λιβάνου. Συναντούν αντίσταση που χαίρει της εκτίμησης πλατιών λαϊκών στραμάτων της λιβανέζικης κοινωνίας (ας θυμηθούμε τις τεράστιες σε όγκο και πολυμό διαδηλώσεις που είχε οργανώσει η Χεζμπολάχ πριν από μερικούς μήνες). Εποι, δε δολοφονούν ανενόχλητοι, αλλά πληρώνουν και φόρο αίματος. Κι αυτό στη σημερινή εποχή λέει πολλά...

■ Δεν υπάρχει αριστερός και δεξιός Σιωνισμός

Εγκλημα κατ' εξακολούθηση

Οταν εξάχρονα και επτάχρονα παιδιά πρέπει να περνούν από σωματικό έλεγχο για να πάνε στα σχολεία τους, έλεγχο κατά τον οποίο πολλές φορές πρέπει να γδυθούν και να εξαναγκαστούν να δεχτούν τα περιφρονητικά ή κοροϊδευτικά βλέμματα πάνω των στρατιωτών, για τί αλλο μπορούμε να μιλήσουμε εκτός από καθαρό φασισμό;

Ο λόγος, φυσικά, και πάλι για την Παλαιστίνη όπου την περασμένη Κυριακή ισραηλινά μπλόκα στήθηκαν σε μια πόλη της Δυτικής Οχθης εμποδίζοντας γύρω στους 500 μαθητές και τους δασκάλους τους να προσεγγίσουν το σχολείο, αν δεν περάσουν πρώτα από έλεγχο. Δυο μέρες μετά, το ίδιο σκηνικό μεταφέρθηκε στη Τζενίν και τη Χεβρώνα. Εκεί, όμως, όταν κάποιοι μαθητές αγανάκτησαν κι άρχισαν να πετούν πέτρες, τους έπνιξαν στα δακρυγόνα και πυροβόλησαν τραυματίζοντας έξι απ' αυτούς, για να μάθουν τι θα πει «αυτοσυγκράτηση».

Ολους αυτούς τους μήνες της «ηρεμίας» επαναλαμβάνεται το ίδιο σκηνικό. Ακόμα και τα ψυχρά νούμερα, που δημοσιεύτηκαν στις αρχές της βδομάδας απ' την Παλαιστινιακή Αρχή, κραυγάζουν: 167 νεκροί Παλαιστίνιοι, 948 τραυ-

ματίες, 3.287 συλλήψεις, 3.618 στρατιωτικά μπλόκα. Όλα αυτά απ' τον περασμένο Φλεβάρη, δηλαδή μέσα σε

10 μήνες «εκεχειρίας».

Μαθήματα φασισμού απ' τους απογόνους του ναζιστικού ολοκαυτώματος. Ενός φασισμού που έχει αγκαλιάσει την ισραηλινή κοινωνία τόσο πολύ ώστε ο αρχιεγκληματίας Σαρόν να στήνει δικό του κόμμα, την «Εθνική Ευθύνη», εγκαταλείποντας το Λικούντ (ώστε να είναι ο απόλυτος μονάρχης στο κόμμα του, χωρίς τον ενοχλητικό Νετανιάχου) και κερδίζοντας απ' τις δημοσκοπήσεις την εύνοια απ' την πλειοψηφία των ψηφοφόρων (ξεπερνώντας ακόμα και το «Εργατικό Κόμμα!»)! Η αποθέωση του εκφρασμού θα είναι να ξαναβγεί νικητής στις πρωτεμέρες εκλογές που θα γίνουν το Μάρτη, μετά την κατάρρευση της κυβέρνησής του με την αποχώρηση της υποστήριξης που είχε απ' το «Εργατικό Κόμμα» και το νέο γηέτη του, Αμίρ Περέτζ. Ήδη, ο Σαρόν έκανε την πρώτη τραντωτή μεταγραφή από το «Εργατικό Κόμμα», τον Χαΐμ Ραμόν, πρώην συνδικαλιστή και πρώην υπουργό αυτού του κόμματος. Αποδεικνύεται για μια φορά ακόμη πως δεν υπάρχει αριστερός και δεξιός σιωνισμός αλλά μόνο σιωνισμός, μια ιδεολογία ναζιστικού-αποικιοκρατικού τύπου, που στηρίζει μια πολιτική κατοχής και εγκλήματος.

ΟΙ Δύο πλευρές

Από τη μια πλευρά, η καταστροφική εξέγερση των κολασμένων. Των γόνων των Αφρικανών μεταναστών, αυτών των Γάλλων πολιτών τρίτης κατηγορίας, που σόκαραν τη γαλλική κοινωνία. Ακόμα και την εργατική τάξη, που δε θέλησε να την αγκαλιάσει. Μια εξέγερση που κατέστειλε άγρια η γαλλική «δημοκρατία», με τη σωπηρή συναίνεση ενός μεγάλου τμήματος της εργατικής τάξης.

Από την άλλη, το κύμα των απεργιών της βδομάδας που πέρασε, με την παράλιση των σιδηροδρόμων απ' την 24ωρη απεργία τη Δευτέρα, οι απεργίες των καθηγητών και των εργαζομένων στο μετρό τις επόμενες μέρες και η μεγάλη πορεία στο Παρίσι 30.000 εργαζόμενων την πρωγιούμενη Παρασκευή, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, που ξεκίνουν από τη γαλλική ΔΕΗ. Κινητοποιήσεις που οργανώθηκαν από τα ίδια συνδικάτα που εδειχναν αδιάφορα ή και εχθρικά απέναντι στην εξέγερση των πραγματικών αιμάτων.

Στίων. Πράγμα που φαίνονται ανάγλυφα απ' τις ανακοινώσεις τους που αποκήρυξαν τη βία «απ' όπου κι αν προέρχεται», αλλά κι απ' τα ρεπορτάζ γύρω απ' την εξέγερση, που εμφάνιζαν (ή μάλλον δεν εμφάνιζαν) στις ιστοσελίδες τους (για μας που βλέπουμε τα γεγονότα από μακριά), την ίδια στιγμή που έγραφαν εκτενή άρθρα και ρεπορτάζ γύρω απ' τους «καθαρούς εργατικούς αγώνες».

Δεν έχουμε καμία διάθεση να λοιδορίζουμε όλουν αυτό τον κόσμο που κατέβηκε στους δρόμους ή απήργησε βλέποντας ότι κινδυνεύει να δει τα δικαιώματά του να τασαλοπιαύνται. Ομως, δε μπορούμε να μη σημειώσουμε το οδιέσσοδο που θα βρει μπροστά του όσο ακολουθεί την ίδια τακτική. Να ακολουθεί, δηλαδή συνδικαλιστικές ηγεσίες που το όριο του αγώνα τους δεν ξεπερνά τα πλαίσια ανοχής της κυριαρχησης τάξης.

Και των απεργιών τους, που «κορυφώνονται» με κάποιες 24ωρες (εκτός φυσικά αν υπάρχει σοβαρή εργατική πίεση που τους αναγκάζει να ακολουθήσουν άλλη τακτική). Αυτών που πίνουν νερό στο όνομα του «δημόσιου συμφέροντος» και του δημόσιου τομέα που ανάγεται σε «ένα εξαιρετικά σημαντικό στοιχείο της κοινωνικής συνοχής», όπως δήλωσε η γενική γραμματέας και βουλευτίνα του «Κ.Κ Μαρί-Ζορζ Μπιφρέ. Λες και δεν αποτελεί κι αυτό συνιστώσα της ίδιας καπιταλιστικής οικονομίας, που με το γκρέμισμα του «κράτους προνοιας» μπορεί να λειτουργήσει καλλιστα με καθαρά «διωτικοοικονομικά κριτήρια». Αυτών που βρίσκονται μιλια μακριά από μια πραγματικά αντικαπιταλιστική λογική, πόσο μάλλον αντικαπιταλιστικό αγώνα.

Κι οι άλλοι, οι κολασμένοι, δε βρίσκονται σε αδιέξοδο, δηλαδή; Τί πέτυχε η εξέγερση τους, πέρα απ' το να συλληφθούν μαζικά και να κάψουν

Αυτοαποκαλύπτονται!

Λόιδι στη φωτιά της αντιπαλότητας που έκινησε μετά τη μετάδοση από το κρατικό ιταλικό κανάλι RAI του ντοκιμαντέρ για τη χρήση βομβών Λευκού Φωσφόρου στη Φαλούτζα έριξε ένα έγγραφο του Πενταγώνου που χαρακτηρίζει το Λευκό Φωσφόρο «χημικό όπλο».

Την ύπαρξη του εγγράφου έφερε στο φως της δημοσιότητας ο ιταλός δημοσιογράφος Sigfrido Ranuccio, ο οποίος είχε επιμεληθεί και το ντοκιμαντέρ για τη Φαλούτζα, σε συνέντευξη τύπου που έδωσε στις 23 Νοέμβρη στη Ρώμη. Το έγγραφο που, όπως είπε, ανακάλυψε ένας συνάδελφος του φάχνοντας την ιστοσελίδα του Πενταγώνου, περιέχει μια έκθεση, γραμμένη στο τέλος Φλεβάρη του 1991. Αναφερόταν δηλαδή στον πρώτο πόλεμο του Κόλπου και είχε τίτλο «Πιθανή χρήση όπλων Λευκού Φωσφόρου από το Ιράκ στις κουρδικές περιοχές κατά μήκος των συνό-

ρων Ιράκ – Τουρκίας – Ιράν».

Στην έκθεση αυτή, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι «ιρακινές δυνάμεις πιστές στο Σαντάμ Χουσεΐν πιθανόν έχουν χρησιμοποιήσει χημικά όπλα Λευκού Φωσφόρου εναντίον των κούρδων ανταρτών και του πληθυσμού στις περιοχές Ερμπίλ και Ντοχούκ. Τα χημικά Λευκού Φωσφόρου εκτοξεύτηκαν από το πυροβολικό και από ελικόπτερα. Οι φήμες για πιθανές επιθέσεις με χημικά όπλα Λευκού Φωσφόρου διαδόθηκαν γηρήγορα ανάμεσα στον πληθυσμό της Ερμπίλ και της Ντοχούκ. Σαν αποτέλεσμα, εκαπνόταξες χιλιάδες Κούρδοι εγκατελείψαν τις δύο αυτές περιοχές και πέρασαν στην Τουρκία».

Με λίγα λόγια, «όταν ο Σαντάμ χρησιμοποίησε το Λευκό Φωσφόρο ήταν χημικό όπλο, αλλά όταν τον χρησιμοποιούν οι Αμερικάνοι είναι συμβατικό όπλο», σχολίασε ο ιταλός δημοσιογράφος στη συνέντευξη.

Στην έκθεση αυτή, μεταξύ άλλων, αναφέρεται ότι «ιρακινές δυνάμεις πιστές στο Σαντάμ Χουσεΐν πιθανόν έχουν χρησιμοποιήσει χημικά όπλα Λευκού Φωσφόρου εναντίον των κούρδων ανταρτών και του πληθυσμού στις περιοχές Ερμπίλ και Ντοχούκ. Τα χημικά Λευκού Φωσφόρου εκτοξεύτηκαν από το πυροβολικό του ντοκιμαντέρ παραδέχτηκε ότι χρησιμοποίησε τέτοιες βόμβες ως εμπρηστικό όπλο (η χρήση τους επιτρέπεται εναντίον στρατιωτικών στόχων) μόνο εναντίον θέσεων των ανταρτών. Και τώρα αποκαλύπτεται ότι η ίδια χρησιμοποίησε τις βόμβες Λευκού Φωσφόρου χημικά όπλα όταν τις χρησιμοποιούσε στο Σαντάμ Χουσεΐν το 1991 εναντίον των Κούρδων. Μόνο που ο Σαντάμ Χουσεΐν θα καθίσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου γι' αυτό το έγκλημα, ενώ η δολοφονική συμμορία του Μπους παραμένει οικόμη στο απυρόβλητο».

■ Κατακόρυφη αύξηση στις πωλήσεις ρωσικών όπλων

■ General Motors 30.000 απολύσεις

Ο όγκος των εξαγωγών του στρατιωτικού ομηρανικού συμπλέγματος της Ρωσίας έχει αυξηθεί 15 φορές τα τρία τελευταία χρόνια, όπως ανακοίνωσε ο εκπρόσωπος τύπου της κρατικής υπηρεσίας εξαγωγής όπλων, της «Rosoborouexport», την παραμονή της διεθνούς έκθεσης όπλων MILEPOL, που πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι στις 22 – 25 Νοέμβρη. Το ίδιο διάστημα, ο αριθμός των παραγγελιών αυξήθηκε 1,5 φορά και επεκτάθηκε σημαντικά η γκάμα παραγωγής και η γεωγραφία των αγοραστών. «Το 2002 η γεωγραφία της συνεργασίας στον τομέα της πολεοκίνησης αγοράς όπλων περιελάμβανε 30 χώρες, όμως αυτή τη χρονιά αυξήθηκαν σε 50. Ανάμεσα στους εταίρους μας είναι οι χώρες της Λατινικής Αμερικής, της Νοτιοανατολικής Ασίας, της Μέσης Ανατολής», διευκρίνισε ο εκπρόσωπος της «Rosoborouexport» και τόνισε ότι τα όπλα ρωσικής κατασκευής όχι μόνο δεν είναι κατώτερα από τα ξένα, αλλά σε κάποιες παραμέτρους υπερέχουν, ενώ η τιμή τους είναι χαμηλότερη, γεγονός που τα κάνει πολύ ανταγωνιστικά.

Στην περιοκητή 30.000 θέσεων εργασίας και στο κλεισμό 12 μονάδων παραγωγής ανακοίνωσε την περασμένη Δευτέρα ότι θα προχωρήσει η αμερικανική αυτοκινητοβιομηχανία General Motors, η οποία αντιμετωπίζει πτώση των πωλήσεών της και αυξανόμενο ανταγωνισμό με τους αισιότερες κατασκευαστές. Οι περικοπές αυτές γίνονται στα πλαίσια ενός προγράμματος ανασυγκρότησης, με στόχο την εξοικονόμηση 7 δισ. δολαρίων μέχρι το τέλος του 2006. Από τα 7 τα 3 δισ. φορτώνονται από την εταιρία στις πλάτες των εργατών. Τον περασμένο Οκτώβρη η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της «United Auto Workers» συμφώνησε με την εταιρία να αυξηθεί το ποσοστό συμμετοχής των εργαζόμενων με την ώρα στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για να βοηθήσουν όλοι στην ανάκαμψη της εταιρίας. Τότε φυσικά δεν ειπώθηκε κουβέντα για απολύσεις και, όπως ισχυρίζεται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, το 61% των εργατών αυτής της κατηγορίας υπερέφεραν τη συμφωνία. Τα κακά μαντάτα ήρθαν αργότερα και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της «United Auto Workers» διαρρήγησε τώρα τα ιμάτια της. Μόνο στα λόγια φυσικά. Γιατί όλα ήταν εν γνώσει της, αφού η εταιρία είχε προειδοποιήσει από την αρχή της χρονιάς ότι υπήρχε πιθανότητα περικοπής 25.000 θέσεων εργασίας μέχρι το 2008.

τα αυτοκίνητα των γειτόνων τους; Θα αναφωτηθεί ο καθώς πρέπει αγωνιστής, που στην καλύτερη περίπτωση έχει μεταθέσει την κοινωνική επανάσταση σε χρόνο κάπιτου μετά τη... δευτέρα παρουσία.

Η διαφορά σήμουρα δε μπορεί να μετρηθεί χειροπιαστά. Οι πρώτοι – τα «αποβράσματα», κατά τον υπουργό Εσωτερικών Ν. Σαρκοζί, για να μην ξεχνιόμαστε – ίσως κερδίσουν κάποια ψήφουλα. Οι δεύτεροι ίσως καθυστερήσουν

κάποιες ιδιωτικοποιήσεις, για ορισμένες απ' τις οποίες (π.χ. των σιδηροδρόμων) η γαλλική κυβέρνηση έστεψε να δηλώσει, διά στόματος υπουργού Μεταφορών, ότι δεν υπάρχουν σχέδια για ιδιωτικοποίησή τους.

Η κοινωνική θέση και των δύο όμως θα χειροτερεύσει σε τελική ανάλυση, αν δεν γεννηθεί πραγματικό αντικαπιταλιστικό κίνημα. Ενα κίνημα που δεν θα έχει τελικό στόχο ένα «δίκαιο μεροκάματο», αλ-

λά την κατάργηση του συστήματος της μισθωτής εργασίας. Μόνο που αυτό το αντικαπιταλιστικό κίνημα θα μπορέσει να πετεύχει μόνο αν υιοθετήσει τη λαϊκή αντίβια των κολασμένων και όχι την ειρηνική διαμαρτυρία των συνδικάτων. Εδώ είναι η διαφορά και η πρόκληση που τίθεται στην εργατική τάξη, όχι μόνο της Γαλλίας αλλά παγκόσμια.

Λιτότητα über alles

του ΦΠΑ κατά 3 ποσοστιαίς μονάδες (από 16% σε 19%) και μεγάλες περικοπές των δημόσιων δαπανών, με στόχο να μειωθεί το έλλειμμα κάτω από 3% μέχρι το 2007. Οι πρώτες περικοπές φαίνεται ότι θα πλήξουν το επιδόματα των Χριστουγέννων κόβοντάς το στο μισό για εργαζόμενους και συνταξιούχους, μέτρο που δεν έχει ανακοινωθεί ακόμα επίσημα. Στο Ασφαλιστικό

Και το χειρότερο για την κυβέρνηση Μπους είναι ότι δεν είναι καθόλου εύκολο να τον βγάλει από τη μέση, γιατί διατηρεί άθικτη την υψηλή δημοτικότητά του στη Βενεζουέλα, ενώ ενισχύει συνεχώς με διάφορες διπλωματικές πρωτοβουλίες και οικονομικές συμφωνίες τις σχέσεις του με τις χώρες της Λατινικής Αμερικής και ταυτόχρονα το κύρος και την επιρροή του αναφέσα στους λαούς της περιοχής.

Το τελευταίο παράδειγμα είναι η επίσκεψη του προέδρου της Αργεντινής Νέστορ Κίρχερ στη Βενεζουέλα, κατά την οποία οι δύο πρόεδροι συζήτησαν την είσοδο της Βενεζουέλα στην πετρελαϊκή πρωτοβουλίες και οικονομικές συμφωνίες τις σχέσεις του με τις χώρες της Λατινικής Αμερικής και ταυτόχρονα το κύρος και την επιρροή του στη Λατινική Αμερική. Υπέγραψαν επίσης μερικές συμφωνίες στον ενεργειακό τομέα και πρότειναν τη δημιουργία ενός ταμείου επενδύσεων που θα χρησιμοποιηθεί για την προώθηση της ενοποίησης της πετρελαϊκής για χτυπήσει την κυβέρνηση Μπους, να αλλάξει την άποψη των Αμερικανών για τον ίδιο και την κυβέρνηση του Τσάβες και να ενισχύσει την επιρροή του στη Βραζιλία. Υπέγραψαν επίσης μερικές συμφωνίες στον ενεργειακό τομέα και πρότειναν τη δημιουργία ενός ταμείου επενδύσεων που θα χρησιμοποιηθεί για την προώθηση της ενοποίησης της πετρελαϊκής για να ανοίξει ο δρόμος για την Νοτιοαμερικανική Ενωση, η οποία προβάλλεται ως εναλλακτική πρόταση στη «Ζώνη Ελεύθερου Εμπορίου» που προωθείται από τις ΗΠΑ. Η πρόταση αυτή θεωρείται από τις σημαντικότερες από τη λίστα των συμφωνιών στις οποίες κατέληξαν οι δύο πρόεδροι.

Βαρομετρικό χαμηλό

Μπορεί και να του ξέφυγε τον Αλογοσκούφη, το γεγονός όμως είναι ότι παρουσιάζοντας στους δημοσιογράφους τον κρατικό προϋπολογισμό του 2006, τον οποίο μόλις είχε καταθέσει στη Βουλή, μίλησε για την ανάγκη μιας ολόκληρης οκταετίας δημοσιονομικής προσαρμογής. Οι κυβερνητικοί προπαγανδιστές, βέβαια, φρόντισαν να κουκουλώσουν τη γκάφα, επαναλαμβάνοντας με την ίδια βαρετή μονοτονία το νεοδημοκρατικό μοτίβο: η κυβέρνηση δουλεύει με ορίζοντα τετραετίας και στο τέλος της κυβερνητικής της θητείας θα έχει εκπληρώσει όλες τις προεκλονικές της υποσχέσεις.

Ολοι γνωρίζουν, βέβαια, ότι τέτοια περίπτωση δεν υπάρχει. Δεν μπορεί, για παράδειγμα, καμιά κυβέρνηση να δώσει μέσα σε δυο χρόνια τετραπλάσιες αυξήσεις στο ΕΚΑΣ και στις αγροτικές συντάξεις, όταν μάλιστα η οικονομία θα εξακολουθεί να βρίσκεται υπό την επιτίρπση των κοινοτικών οργάνων. Αντε να δώσει κάτι παραπάνω τη χρονιά που θα αποφασίσει να κάνει τις εκλογές. Μέχρι τότε, το ίδιο παραμύθι θα επαναλαμβάνουν οι προπαγανδιστές. Ετσι γίνεται πάντοτε.

Ας σκεφτούμε, όμως, ότι είναι κατάντια για ένα λαό να κρέμεται από προεκλογικές υποσχέσεις και να εξαντλεί τις διεκδικήσεις του σε κάποια αύξηση των φιλανθρωπικών βοηθημάτων τύπου ΕΚΑΣ και αγροτικής σύνταξης. Αυτές είναι οι φιλοδοξίες μας; Αυτά τα ψίχουλα δικαιούμαστε; Τί θα πούμε αύριο που θα ανοίξουν το Ασφαλιστικό; Να μείνουν όλα ως έχουν, ξεχωνώντας όλες τις ανατροπές ασφαλιστικών κατακτήσεων που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια; Τέτοια ξεφτίλα;

Οι άνθρωποι που παράγουν όλο τον κοινωνικό πλούτο έχουν καταντήσει επαίτες στην αυλή των εκμεταλλευτών τους. Ζητιανεύουν λίγα ψίχουλα, όταν γύρω τους τα κέρδη έχουν στήσει τρελό χορό, όταν ο συσσωρευμένος πλούτος έχει φτάσει σε δυσθεώρητα ύψη, όταν οι κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνικής, που ξεκινούν πάντα από την πείρα της εργασίας, δημιουργούν αφάνταστες δυνατότητες για ελάφρυνση της δουλειάς, για λιγότερη και πιο ξεκούραστη εργασία, για άφθονο κοινωνικό χρόνο και δραστηριότητες που αντιστοιχούν σε πολιτισμένους ανθρώπους.

Καμιά μοίρα και κανένα ριζικό δεν μας έχουν φέρει σ' αυτή την κατάντια. Τη μοίρα μας την κρατάμε στα δικά μας χέρια. Μ' αυτά μπορούμε να την αλλάξουμε. Φτάνει να τα «κουνίσουμε» και για το δικό μας ταξικό συμφέρον και όχι μόνο για να παράγουν υπερκέρδη για τ' αφεντικά. Η εργατική τάξη δεν έχει να χάσει παρά μόνο τις αλυσίδες της, έγραφαν πριν ενάμιση αιώνα οι μεγαλύτεροι στοχαστές της προλεταριακής υπόθεσης. Αυτό που φαίνεται τόσο μακρινό πρέπει να γίνει υπόθεση του σήμερα. Πρέπει, ως όραμα σε πρώτη φάση, να τροφοδοτήσει αγώνες και διεκδικήσεις, διεκδικήσεις ταξικές και όχι κακομοιριά και επαιτεία, για να μπορέσει κάποια στιγμή να γίνει σύνθημα ημέρας, άμεσο καθήκον. Από μας ξεχωράται και από κανέναν άλλο, κανένα σωτήρα και φωτισμένο διαμεσολαβητή.

KONTPA

Περί αισθητικής

■ Η γηώσσα της αιγαίνθειας

«Θα ανακτήσουμε τα προάστια. Δεν θα είμαστε μια αστυνομική δύναμη που απλώς θα λέει "γεια σας" στους κατασηματάρχες, αλλά μια αστυνομική δύναμη που θα περιπολεί και θα ασφαλίζει τις συνοικίες... Είμαστε εξαιρετικά εκπαιδευμένοι, έμπειροι και σκληραγωγημένοι δημόσιοι λειτουργοί».»

Τις δηλώσεις αυτές έκανε ο Κριστιάν Λαμπέρ, επικεφαλής των CRS [των γαλλικών MAT, σχολιάζοντας την απόφαση της κυβέρνησης για μόνιμη παρουσία αυτών των δυνάμεων στα προάστια. Ο μπάτσος μιλάει με τη γλώσσα της αλήθειας και όχι με την υποκριτική γλώσσα των αστών κοινωνιολόγων, των φιλελεύθερων διανοούμενων και των αριστερούτσικων πολιτικάντηδων. Το σημειώνουμε από τώρα για όσους τυχόν δηλώσουν έκπληκτοι όταν δουν μια νέα εξέγερση των κολασμένων στα γαλλικά νκέτο.

■ Το μεγάλο αφεντικό

Ο Ζούγκλας το παιζει... ελεύθερος σκοπευτής. Αυτόν τον ενδιαφέρει μόνο η αποκάλυψη της αλήθειας, λέει. Δεν παιζει παιχνίδια, λέει. Δεν επιτρέπει σε κανένα αφεντικό να παρέμβει στο έργο του, λέει. Μπορεί να υπάρχουν αφελείς που τον πιστεύουν. Εμείς, επειδή δεν είμαστε αφελείς, ξέρουμε ότι είναι δουλειά του μεγάλου αφεντικού. Και ευτυχώς που υπάρχει ο Χατζηγιοκολάου, ο άνδρωπος που διευδύνει τον Alphα για λογαριασμό του μεγάλου αφεντικού, για να ξεστραβώνονται μερικοί αφελείς. «Τα περί τηλεδικείων και φασισμού ας μην τα κόβουμε και τα ράβουμε σαν κοστούμι», είπε σε δήλωσή του στο «Βήμα», συμπληρώνοντας με νόημα: «Άν (η «Ελεύθεροτυπία») έλεγε τα ίδια όταν υπήρχαν στα περίπτερα τα πρωτοσέλιδα ότι δικάζεται ο Κοντομηνάς και αναπαράγονταν χωρίς να υπάρξει δίωξη, δα την άκουγα με σεβασμό».

Αυτό, λοιπόν, είναι το ζουμί. Η «Ελευθεροτυπία» όχι μόνο άφησε τον Κουρή να ξεφτίλιζει τον Κοντομηνά, αλλά και αναπαρήγαγε όλα όσα αυτός έγραφε και έλεγε. Τα «παιδιά» του Κοντομηνά, λοιπόν, την πληρώνουν με το ίδιο νόμισμα. Και η «Ελευθεροτυπία» το ξέρει πολύ καλά, αλλά δεν λέει κουβέντα, προφανώς για ν' αλαζός, καποιούς κρατούμενους πολυτελείας [για] οικονομικά αδικήματα στην Ομως, οι προβοκάτορες έπρεπε να ρίξουν και αυτή τη λάσπη στον Δ. Κουφοντίνα, ενώπιε της δίκης του που δα ξεκινήσει στις 2

αφήσει το δίαυλο επικοινωνίας, παζαριά και συμφωνίας ανοιχτό. Αλλωστε, εν μισω της κρίσης, ο Χατζηνικολάου επισκέφτηκε τα γραφεία της «Ελευθεροτυπίας» και είχε γεύμα εργασίας με τον Τεγόπολο.

■ Προβοκάτορες

Δεκέμβρη. Ενισχύουν με το δικό τους τρόπο μια προσπάθεια σπιλωσης του Δ. Κουφοντίνα, που δυστυχώς ξεκίνησε από άλλη κατεύδυση.

■ Kōteq

Εγραψε η Εύη Κυριακοπούλου στην εβδομαδιαία της στήλη («Κασσάνδρα») στην «Ελευθεροτυπία»: «Δεν καταλαβαίνω ποιούς ενοχλεί η έκθεση με

■ Κουμπαίβάχατο

Ο Ζούγκλας, που είναι υπάλληλος του Κοντομηνά, επιτίθεται στον Τεγόπουλο, που είχε στηρίξει τον Κουρή, ο οποίος επιτίθετο στον Κοντομηνά. Τον Κουρή στήριζαν επίσης ο Μπόμπολας και ο Λαμπράκης, που τώρα στηρίζουν τον Ζούγκλα, δηλαδή τον Κοντομηνά. Ο Μπόμπολας και ο Λαμπράκης είναι συνέταιροι του Τεγόπουλου στο MEGA. Ο Κοντομηνάς παζάρεψε κι αυτός να μπει στο MEGA, αλλά τελικά πήρε τον ALPHA. Ο Τεγόπουλος στήριζε τον Ζούγκλα, όταν έβγαζε το παραδικαστικό και οι δυο μαζί στήριζαν την κυβέρνηση στην ιστορία για το βασικό μέτοχο, η οποία έπλητε τον Μπόμπολα, συνέταιρο του Τεγόπουλου, ο οποίος πήγε να πουλήσει την εκδοτική ΠΗΓΑΣΟΣ στον σύζυγο της Γιάννας και τότε ο Τεγόπουλος και οι άλλοι συνετάιροι του MEGA έπεισαν τον Μπόμπολα να μην πουλήσει και βάλει στο παιχνίδι τους Αγγελοπουλαίους.

Μπερδευτήκατε; Εμείς να δείτε. Αλλά τα πράγματα στη βάση τους είναι εξαιρετικά απλά. Μπιζνές και διαπλοκή. Πολιτική εξουσία και αδυσώπητος ανταγωνισμός. Οι συμμαχίες κλείνονται και διαλύονται εν ριπή οφδαλού. Ο καδένας καραδοκεί για να αρπάξει τη δουλειά από τον άλλο. Αυτός είναι ο όμορφος και ηδικός κόσμος των νταβατζήδων της ενημέρωσης, που εδώ και χρόνια έχουν συνειδητοποιήσει τη δύναμή τους και έχουν επεκταθεί και στον καθαυτό χώρο των επιχειρήσεων. Έχουν πάψει να είναι, όπως αιλιά, ενδιάμεσοι που ενεργούν κατά παραγγελία και ίναι πια εκείνοι που παίρνουν τις παραγγελίες.

έργα των καταδικασθέντων για τη 17Ν, στο Πολυτεχνείο. Δεν βλέπουν ότι είναι όλα... **ΝΕΚΡΕΣ φύσεις;**». Να υποδέσουμε ότι η κ. Κυριακοπούλου επισκέφτηκε την έκδεση και είδε τα έργα; Δεν το δικαιούμαστε. Διότι μια καδωσπρέπει αστή σαν και του λόγου της, που κυκλοφορεί στις γκαλερί και στις δεξιώσεις, ξέρει να διακρίνει τις νεκρές φύσεις από έργα που, χωρίς να ακολουθούν μια ορισμένη κατεύδυνση, αποτελούν κυρίως μια κραυγή καταγγελίας. Από τα περίπου τριάντα έργα που εκτέθηκαν, ζήτημα είναι αν πέντε μπορούν να χαρακτηριστούν νεκρές φύσεις. Κι αυτά, όμως, αποκτούν μια άλλη διάσταση όταν προέρχονται από ανδρώπους κλεισμένους σε μια απομόνωση από την οποία δεν μπορούν να έρθουν σε καμιά επαφή με τη φύση [μέχρι πριν ένα χρόνο, ακόμα και τον ουρανό τον έβλεπαν μέσα από ένα πυκνό συρματόπλεγμα]. Ομως, η κ. Κυριακοπούλου, που δεν είδε την έκδεση [το πολύ να είδε κανένα σύντομο πλάνο στην τηλεόραση], έπρεπε να βγάλει τη χολή της γράφοντας μια εξυπνάδα (στη δημοσιογραφική γλώσσα το λένε και παπάρα).

■ Οχι κι έτσι

Εντάξει, το καταλαβαίνουμε να υπερασπίζεται η «Έλευθεροτυπία» των εαυτό της, τον εκδότη και το διευθυντή της, από την επίθεση του Ζούγκλα, αλλά όχι και να υποτιμά τόσο προκλητικά τη νοημοσύνη των αναγνωστών της. Ο Ζούγκλας είναι αυτός που είναι και οι αναγνώστες της «Κ» δεν διαβάζουν πρώτη φορά γι' αυτόν. Ομως η «Έλευθεροτυπία» καλείται να δώσει πειστική απάντηση για την υπόδεση της Mediatel, της εταιρίας με τα 090, που μαδάει κόσμο και κοσμάκη. Υπόδεση για την οποία εμείς έχουμε γράψει πολύ πριν τον Ζούγκλα. Γιατί οι λαλίστατοι κειμενογράφοι της «Ε» δε λένε τίποτα για τη Mediatel; Μήπως τους το απαγορεύει το αφεντικό; Και πόσο ταιριάζει αυτό με την έννοια της ελευθεροτυπίας; Και γιατί η «Ε» παίρνει υπό την προστασία της τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της κ. Βεντουράκη; Είναι συνηδισμένο να δίνονται έργα με απευθείας ανάδεση, έγραψε η «Ε» στο φύλλο της 21.11.05, υπερασπίζομενη τις μπίζνες της κ. Βεντουράκη. Σωστά, έτσι είναι. Συμφωνέ, όμως, μ' αυτή την τακτική ή... αδιάφορη «Ε»; Ή ακολουθεί τη γνωστή γραμμή που λέει «αφού παίρνουν οι άλλοι, γιατί να μην πάρει και η δικιά μας»;

Στο ίδιο φύλλο, στο ίδιο άρδο, μας ενημερώνει ότι η κ. Βεντουράκη δεν είχε καμιά δουλειά με τις μπίζνες της ολλανδικής De Boer, δεν υπέγραφε συμβάσεις, δεν εισέπρατε χρήματα, αλλά ήταν αντιπρόσωπος και περιορίζοταν σε μια προμήθεια 2%. Δεν καταλαβαίνουν ότι έτσι επιβεβαιώνουν τον Ζούγκλα; Για ποιο λόγο μια μεγάλη ολλανδική εταιρία να πληρώνει προμήθεια 2% σε έναν αντιπρόσωπο που δεν είχε καμιά ευδύνη; Τί ακριβώς προσέφερε στην De Boer η κ. Βεντουράκη, ώστε αυτή να της πληρώνει «αέρα» 2% για κάθε δουλειά που έπαιρνε στην Ελλάδα; Επ' αυτού δα δυμίσουμε τί έχει γράψει η «Ε» για τις προμήθειες των μεσαζόντων στις αγορές οπλικών συστημάτων.

Αν η «Ε» πειριορίζατον στο ότι η ίδια δεν έχει καμιά δουλειά με τις μπίζνες της συζύγου του διευθυντή της, δα ήταν κάπως πειστική στον πόλεμο της με τον Ζούγκλα. Ομως αυτή ανέλαβε και την υπεράσπιση της κ. Βεντουράκη. Αλήδεια, έψαξε η εφημερίδα τις μπίζνες της κ. Βεντουράκη και τις βρήκε όλες εντάξει;

■ Υπάρχουν και χειρότερα!

Πριν ακόμα ορκιστεί ως καγκελάριος της κυβέρνησης του «μεγάλου συνασπισμού» Χριστιανοδημοκρατών - Σοσιαλδημοκρατών στη Γερμανία, η Αγκέλα Μέρκελ ανακοίνωσε την πρώτη απόφαση της νέας κυβέρνησης στην κατεύδυνση «νοικοκυρέματος» της γερμανικής οικονομίας: το δώρο Χριστουγέννων όλων των υπαλλήλων δα περικοπεί στο μισό.

Σχολιάζει η φιλοκυβερνητική «Απογευματινή» στο κύριο άρδο της (21.11.05): «Η πρώτη απόφαση της νέας καγκελαρίου δα χαρακτηρίζοταν στην Ελλάδα ως ανάλγητ... Η ελληνική κυβέρνηση ακολουθεί πολιτική ήπιας προσαρμογής και δεν προχωράει σε τόσο ριζικά μέτρα, όπως ο συνασπισμός Σοσιαλδημοκρατών - Χριστιανοδημοκρατών της Γερμανίας. Γί' αυτό χρειάζεται η στήριξη από την κοινωνία».

Αφού, λοιπόν, υπάρχουν και χειρότερα, οι εργαζόμενοι της Ελλάδας πρέπει να κάνουν το σταυρό τους και να δοξάζουν το Θεό που έχουν κυβέρνηση ΝΔ και πρωθυπουργό Καραμανλή! Εμείς δα συστήναμε στους προπαγανδιστές της γαλάζιας γενιάς να αντλήσουν και άλλα χαρακτηριστικά παραδείγματα, προκειμένου να νομιμοποιηθούν να ζητήσουν κοινωνική στήριξη της κυβέρνησης. Στην Απω Ανατολή, για παράδειγμα, μπορούν να βρουν πάρα πολλά.

ΟΔεκέμβρης παραδοσιακά είναι ο μήνας του προϋπολογισμού. Ο μήνας των συζητήσεων περί τα οικονομικά. Ο μήνας της παραδοσιακής-εθιμοτυπικής 24ωρης απεργίας της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και του επίσης παραδοσιακού-εθιμοτυπικού συλλαλητήριου στην πλατεία Συντάγματος, τη μέρα που ψηφίζεται ο προϋπολογισμός από τη Βουλή. Ο ελληνικός λαός βομβαρδίζεται με νούμερα και αριθμούς και βαρύγδουπες αναλύσεις ημιμαθών οικονομολογίουντων και αμαθών πολιτικάντηδων, παρακολουθεί τους ρήτορες να χτυπιούνται παθιασμένοι στα τηλεπαράθυρα και να πυροβολούν ο ένας τον άλλο με νούμερα και πίνακες και άκρη δεν βγάζει. Πώς να βγάλει άκρη, όταν βλέπει τους ιδιους ανθρώπους να αλλάζουν αμοιβαία ρόλους ανά τετραετία, ανάλογα με τη θέση που κατέχει το κόμμα τους στο σύστημα εξουσίας (κυβέρνηση ή αντιπολίτευση); Πώς να βγάλει άκρη, όταν στην ίδια ακριβώς εναλλαγή ρόλων συμφέτουν και οι παραθυράρτοι δημοσιογράφοι που συντροφεύουν τους πολιτικούς στις τηλεμαχίες τους όλα αυτά τα χρόνια; Οι ίδιοι άν-

φοροποιήσεις στο βαθμό εκμετάλλευσης, στο βαθμό αναδιανομής του εθνικού εισοδήματος.

Η βασική λειτουργία που επιπελεί κάθε προϋπολογισμός είναι η αναδιανομή του εθνικού εισοδήματος. Αυτή τη λειτουργία, όμως, την κρύβει, πίσω από ένα αιταδικό πέπλο οικονομικής διαχείρισης του «κοινού μας σπιτιού», του κράτους.

Εθνικό εισόδημα είναι το καθαρό εισόδημα που παίρνουν από τη διαδικασία της παραγωγής και της διανομής όλα τα μέλη της κοινωνίας, όλες οι κοινωνικές τάξεις. Για τους εργαζόμενους εισόδημα είναι ο μισθός της εργασίας τους και τυχόν άλλα συμπληρωματικά εισόδηματα (π.χ. ένα ενοίκιο). Για τους καπιταλιστές εισόδημα είναι το μερίδιο των κερδών που αποκομίζουν, από τα οποία ένα τμήμα το επανεπενδύουν, διευρύνοντας έτσι την κεφαλαιακή τους ισχύ, και ένα άλλο το χρησιμοποιούν για την πολυτελή διαβίωσή τους. Δείκτες που να αποτυπώνουν το εθνικό εισόδημα, γενικά και ειδικότερα στην ταξική του διαφοροποίηση δεν υπάρχουν. Η αστική πολιτική οικονομία αναφέρεται σε ένα άλλο

Η δεύτερη κλοπή της εργασίας

θρωποί που εκθείαζαν τους «νοικοκυρέμενους» προϋπολογισμούς της κυβερνητικής Σημίτη, έχοντας στην άκρη των χειλιών τους το χαρακτηρισμό «λαϊκιστής» για όποιον δεν συμμερίζοταν τις απόψεις τους, τώρα ξιφουλκούν λάβροι κατά του «προϋπολογισμού λιτότητας» της κυβέρνησης Καροφανάλη. Και εκείνοι που επί Σημίτη υπέρασπιζόταν «το δίκιο των φτωχών», καταγέλλοντας τη «λιτότητα», τώρα επιχειρηματολογούν υπέρ της «ήπιας προσαρμογής» και της ανάγκης των «διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων».

Μύλος. Ο εργαζόμενος στέκεται αμήχανος μπροστά στον ορυματόδων αριθμών και δεν μπορεί να βγάλει άκρη, ακρού για τα ίδια δεδομένα (ο προϋπολογισμός, διάσλεδε, είναι οι αποτυπώμενος στο χαρτί ακούνε επιχειρηματολογίες εκ διαμέτρου αντίθετες). Ετσι, δίνει δυο μούτζες και αλλάζει κανάλι, εμπιστευόμενος μόνο την εικόνα της τοπέψης του και τη σχέση της με την αγορά. Λύση αναγκαστική, αλλά και βολική για το σύστημα. Γιατί ο εργαζόμενος μένει με την άγνοια. Δεν μπορεί να κατανοήσει τί πρόγραμμα, τέλος πάντων, είναι αυτός ο προϋπολογισμός και τί λειτουργίες επιπελεί. Ποια είναι η θέση του στην οικονομική λειτουργία του καπιταλισμού και πώς επηρεάζει τις αμοιβαίες σχέσεις των τάξεων μέσα σ' αυτό το σύστημα. Ο εργαζόμενος αδυνατεί να κατανοήσει την ταξική ουσία του προϋπολογισμού ως εργαλείου ταξικής εκμετάλλευσης και τον συνδέει με τη μια ή την άλλη κυβέρνηση. Γί' αυτό και συχνά πέφτει στην ποιγίδια να μιλά για καλούς και κακούς προϋπολογισμούς, για καλές και κακές κυβερνήσεις, ενώ στην ταξική τους ουσία όλοι οι προϋπολογισμοί είναι ίδιοι και οι όποιες διαφορές τους ακορούν δευτερεύοντα στοιχεία, ακορούν ποσοτικές και όχι ποιοτικές δια-

μέγεθος, το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν (ΑΕΠ), το οποίο συσκοτίζει τον ταξικό διαχωρισμό και εμφανίζει την οικονομία σαν ουδέτερο μέγεθος, στο πλαίσιο του οποίου το κάθε άτομο και η κάθε τάξη παίρνει αυτό που της αναλογεί: οι καπιταλιστές παίρνουν τα κέρδη και οι εργάτες παίρνουν τα διάφορα πιά στον οποίοντας μόνο την εργασία. Αυτή είναι η περιβάη θεωρία των «συντελεστών της παραγωγής», σύμφωνα με την οποία κεφάλαιο και εργασία είναι συντελεστές της παραγωγής και ο καθείς παίρνει το μερίδιο που του αναλογεί από τις νέες αξίες που δημιουργεί η παραγωγή.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

του ΑΕΠ, το 2006 θα ανέλθουν στο 23,1% του ΑΕΠ. Αυξάνεται, λοιπόν, το μερίδιο του εθνικού εισοδήματος που αναδιανέμεται μέσω του κρατικού προϋπολογισμού και στο εσωτερικό αυτού του αυξανόμενου μεριδίου αυξάνεται ακόμα περισσότερο το μερίδιο των φορολογικών εσόδων. Δηλαδή, οι πηγές των μη φορολογικών εσόδων δίνουν όλο και λιγότερα.

β) Η ταξική διάρθρωση της φορολογίας. Θα μπορούσε να πει κανείς, ότι η αύξηση του ποσοστού του ΑΕΠ που αναδιανέμεται μέσω του κρατικού προϋπολογισμού δεν είναι κατ' ανάγκη κακή εξελίξη. Αφού οι πλούσιοι έχουν τα μεγαλύτερα εισοδήματα, τότε όσο περισσότερο εισοδήματα περάσει από τα χέρια του κράτους τόσο περισσότερα θα πληρώσουν οι πλούσιοι. Αυτό είναι ένα κουτοπόντρο ιδεολόγημα, που παραβλέπει τη σκληρά ταξική διάρθρωση της φορολογίας.

Η ταξικότητα στη διάρθρωση της φορολογίας φαίνεται καταρχάς από τη σχέση ανάμεσα στους άμεσους και τους έμμεσους φόρους. Άμεσοι φόροι είναι οι φόροι εισοδήματος και έμμεσοι φόροι είναι οι φόροι κατανάλωσης (ΦΠΑ, ειδικοί φόροι καπνού, αλκοολούχων, καυσίμων, τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων κ.λπ.). Οσο μεγαλύτερο είναι το ποσοστό των έμμεσων φόρων στο σύνολο της φορολογίας τόσο πιο άδικος κοινωνικά είναι ο προϋπολογισμός. Γιατί, βέβαια, το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των έμμεσων φόρων το πληρώνει ο εργαζόμενος λαός που αποτελεί τη μεγάλη καταναλωτική μάζα. Στον προϋπολογισμό του 2006 οι έμμεσοι φόροι είναι το 57,3% του συνόλου των φορολογικών εσόδων. Το 2005(εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων) είναι 56,69%.

Παλιότερα η σχέση ήταν ακόμα χειρότερη. Ομως, η βελτίωση της σχέσης έμμεσων/άμμεσων φόρων δεν έχει να κάνει με προσπάθεια κοινωνικής εξισορρόπησης της φορολογίας, αλλά οφείλεται στην ένταση της ταξικής αδικίας στη διάρθρωση της άμεσης φορολογίας. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, οι εργαζόμενοι, που αποτελούν τη μεγάλη καταναλωτική μάζα, πληρώνουν με τη μορφή της έμμεσης φορολογίας περισσότερο από το μισό των φόρων που κάθε χρόνο εισπράττει το κράτος. Πρόκειται για μια φορολογία που δεν τη συνειδητοποιούμε στην καθημερινότητά μας, γιατί «κρύβεται» μέσα στην τιμή κάθε προϊόντος ή υπηρεσίας που αγοράζουμε. Συνηθίζουμε να μιλάμε για την ακρίβεια, σχέδον ποτέ, όμως, δεν μιλάμε για το φορολογικό χαράτσι, που πάει χέρι-χέρι με την ακρίβεια, αφού οι έμμεσοι φόροι είναι ποσοστό πάνω στην τιμή. Οσο ακριβάνουν οι καπιταλιστές τις τιμές των προϊόντων και των υπηρεσιών τόσο περισσότερο φόρο εισπράττει το κράτος. Και βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις διασπέιρουν τις μετοχές τους μέσω του χρηματοπιστού. Οι καπιταλιστές «κόβουν» τεράστιες επιχειρηματικές ομοιβές για την πάρτη τους, τεράστιους μισθούς για μέλη των οικογενειών τους που εμφανίζονται να απασχολούνται στην επιχειρήση, και όχι τους επιχειρηματίες που τις διοικούν. Αυτοί έχουν κάθε συμφέρον να κλέβουν τις επιχειρήσεις τους, γιατί μ' αυτό τον τρόπο κλέβουν τους μετόχους (δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις διασπέιρουν τις μετοχές τους μέσω του χρηματοπιστού). Οι καπιταλιστές «κόβουν» τεράστιες επιχειρηματικές ομοιβές για την πάρτη τους, τεράστιους μισθούς για μέλη των οικογενειών τους που εμφανίζονται να απασχολούνται στην επιχειρήση, ενώ σημαντικό τμήμα των προσωπικών ταξιδίων τα περνούν ως έξοδα δημοσίων σχέσεων και διαφήμισης της επιχειρήσης (μέχρι και τα λουλούδια που πετάνε στις ντίβες των σκυλάδικων της παραλιακής). Όλα αυτά είναι εισόδημα αιφορολόγητο, «άσπρο» και όχι «μαύρο», αφού η φοροδιαφυγή γίνεται απολύτως νόμιμη.

γ) Η ταξική διάρθρωση της φορολογίας εισοδήματος. Εδώ πάλι διειδίδονται άλλα ιδεολογήματα: οι πλούσιοι πληρώνουν περισσότερα, αφού δηλώνουν μεγαλύτερα εισοδήματα. Δυστυχώς για τους εργαζόμενους η κατάσταση είναι και εδώ το ίδιο ταξικά

άδικη και χρόνο με το χρόνο γίνεται ολοένα και πιο άδικη, αφού αυτοί πληρώνουν όλο και περισσότερους άμεσους φόρους, ενώ οι καπιταλιστές όλο και λιγότερους.

Η άμεση φορολογία χωρίζεται σε δυο βασικές κατηγορίες: φορολογία φυσικών προσώπων και φορολογία νομικών προσώπων. Φυσικό πρόσωπο είναι κάθε πολίτης που φορολογείται για το εισόδημά του και νομικά πρόσωπα είναι οι εταιρίες, των οποίων φορολογούνται τα κέρδη, πριν τα διανείμουν στους ιδιοκτήτες-μετόχους τους. Τα κέρδη φορολογούνται μόνο μια φορά, στην πηγή όπως λένε. Οι καπιταλιστές αναγράφουν στη φορολογική τους δήλωση τα έσοδα από τα διανεμόμενα κέρδη (μερίσματα), αλλά δεν φορολογούνται γι' αυτά, αφού φορολογήθηκε η εταιρία.

Ποια είναι η σχέση ανάμεσα στο φόρο που πληρώνουν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις για τα κέρδη τους και σ' αυτόν που πληρώνουν οι πολίτες για τα εισόδηματά τους; Το 2006, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, η φορολογία κερδών θα είναι το 33,2% του συνόλου των άμεσων φόρων και η φορολογία φυσικών προσώπων το 60% (το υπόλοιπο είναι ορισμένοι φόροι ειδικών καπνού, αλκοολούχων, καυσίμων, τέλη κυκλοφορίας αυτοκινήτων κ.λπ.). Οσο μεγαλύτερο είναι το ποσοστό των έμμεσων φόρων στο σύνολο της φορολογίας τόσο πιο άδικος κοινωνικά είναι ο προϋπολογισμός. Γιατί, βέβαια, το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των έμμεσων φόρων το πληρώνει ο εργαζόμενος λαός που αποτελεί τη μεγάλη καταναλωτική μάζα. Στον προϋπολογισμό του 2006 οι έμμεσοι φόροι είναι το 57,3% του συνόλου των φορολογικών εσόδων. Το 2005(εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων) είναι 56,69%.

Τις συγκρίσεις αυτές πρέπει να τις δούμε ως απόδιτα σχετικά μεγέθη, γιατί οι επιχειρήσεις συχνά εμφανίζουν στους ισολογισμούς τους μικρότερα κέρδη ή και ζημιές και επομένως η φορολογία κερδών αυξομειώνεται. Εκείνο που πρέπει να έχουμε κατά νου είναι πως αυτό αφορά τις επιχειρήσεις και όχι τους επιχειρηματίες που είναι διοικούν. Αυτοί έχουν κάθε συμφέρον να κλέβουν τις επιχειρήσεις τους, γιατί μ' αυτό τον τρόπο κλέβουν τους μετόχους (δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις διασπέιρουν τις μετοχές τους μέσω του χρηματοπιστού). Οι καπιταλιστές «κόβουν» τεράστιες επιχειρηματικές ομοιβές για την πάρτη τους, τεράστιους μισθούς για μέλη των οικογενειών τους που εμφανίζονται να απασχολούνται στην επιχειρήση, ενώ σημαντικό τμήμα των προσωπικών ταξιδίων τα περνούν ως έξοδα δημοσίων σχέσεων και διαφήμισης της επιχειρήσης (μέχρι και τα λουλούδια που πετάνε στις ντίβες των σκυλάδικων της παραλιακής). Όλα αυτά είναι εισόδημα αιφορολόγητο, «άσπρο» και όχι «μαύρο», αφού η φοροδιαφυγή γίνεται απολύτως νόμιμη.

Εκεί που πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας είναι πρώτο ο συντελεστής με τον οποίο φορολογούνται τα κέρδη και δεύτερο η αύξηση που σημειώνεται χρόνο με το χρόνο στη φορολογία κερδών από τη μια και στη φορολογία φυσικών προσώπων από την άλλη.

Πριν από μερικά χρόνια, τα κέρδη φορολογούνται με έναν ενιαίο συντελεστή 40%, που ήταν ίσος με το μεγαλύτερο συντελεστή στην κλίμακα φορολογίας φυσικών προσώπων. Το ΠΑΣΟΚ, στο όνομα της ανάπτυξης,

τον μείωσε στο 35%. Ήρθε η ΝΔ και στα δύο πρώτα χρόνια της θητείας της τον μείωσε στο 25% (5% το 2005 και 5% το 2006). Εποι, τα καπιταλιστικά κέρδη φορολογούνται πλέον με συντελεστή χαμηλότερο από το μεσαίο συντελεστή με τον οποίο φορολογούνται τα εισόδηματα μισθωτών και συνταξιούχων. Αυτή η πρόκληση είναι ίσως η μεγαλύτερη όλων, αν αναλογηθεί στο 2006 μισθωτοί και συνταξιούχοι θα πληρώσουν περισσότερο φόρο, επειδή δεν θα τιμαριθμοποιηθεί για μια ακόμη φορά η φορολογική κλίμακα. Εποι, οι ισχνές ονομαστικές αυξήσεις που θα πάρουν σε μεροκάματα μισθωτών και συντάξεις θα είναι ακόμη ισχνότερες, λόγω υψηλότερης φορολογίας.

Την ταξικότητα του συστήματος άμεσης φορολογίας μπορούμε να τη δούμε χαρακτηριστικότερα στην εξέλιξη των μεγεθών από το 2005 στο 2006. Το σύνολο του φόρου εισόδηματος φυσικών προσώπων είχε αυξηθεί κατά 4,3% μεταξύ 2004 και 2005 και θα αυξηθεί κατά 9,2% μεταξύ 2005 και 2006. Δηλαδή, θα έχουμε αύξηση σε ποσοστό υπερδιπλάσιο του πληθωρισμού. Το σύνολο της φορολογίας κερδών είχε αυξηθεί κατά 0,1% μεταξύ 2004 και 2005 και προϋπολογίζεται για την εξέλιξη 2006 να μεταξύ 2005 και 2006 αυξηθεί κατά 3,9% μεταξύ 2005 και 2006, δηλαδή σε ποσοστό ίσο με τον πληθωρισμό και πάντως μικρότερο από την προβλεπόμενη ονομαστική αύξηση του ΑΕΠ (7,4%) και πολλές φορές μικρότερη από τον άγριο κερδών είχε αυξηθεί κατά 0,1% μεταξύ 2004 και 2005 και προϋπολογίζεται για την εξέλιξη 2006 να μεταξύ 2005 και 2006 αυξηθεί κατά 3,9% μεταξύ 2005 και 2006.

Και τώρα-πρώτα, το κράτος συντηρεί το μηχανισμό του. Ενα μηχανισμό στον οποίο δεν πλειοψηφούν εργαζόμενοι που επιτελούν κοινωνικό έργο, αλλά άνθρωποι των μηχανισμών καταστολής και γραφειοκρατικά παράσιτα. Ας σκεφτούμε μόνο πόσοι μπάτσοι, ασφαλίτες, πράκτορες μυστικών υπηρεσιών, δικαστές, καρ

Μεθοδευμένη χρεοκοπία του ΙΚΑ

Πα μια ακόμη χρονιά η κυβέρνηση της ΝΔ, ακολουθώντας την τακτική της προκατόχου της, αφνέται να δώσει στο ΙΚΑ, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, και αυτή ακόμα τη χρηματοδότηση που προβλέπει ο αντισφαλιστικός νόμος Ρέππτα (ίση με το 1% του ΑΕΠ).

Με προβλεπόμενο ΑΕΠ 193.427 εκατ.

ευρώ, προϋπολογίζεται επιχορήγηση στο ΙΚΑ ίση με 1.700 εκατ. ευρώ. Ομως, αυτή η επιχορήγηση είναι στην πραγματικότητα μικρότερη κατά 203 εκατ. ευρώ, γιατί από το 2003, στα μουλωχτά και χωρίς να υπάρχει καμία νομοθετική ρύθμιση, οι κυβερνήσεις άρχισαν να κόβουν την επιχορήγηση που έπρεπε να δίνει ο κρατικός προϋπολογισμός στον κλάδο υγείας του ΙΚΑ, που προβλέπεται από το άρθρο 35 του νόμου 2084/1992 (νόμος Σιούφα). Ο χριστοδουλάκης με λαθραία

τροπολογία, τον Οκτώβρη του 2002, πήγε να κόψει αυτή την κρατική συμμετοχή, υπέρξαν

Αν λοιπόν, αφαιρέσουμε από την κρατική επιχορήγηση και τα κονδύλια που αντιστοιχούν στην υποχρέωση του κράτους να χρηματοδοτεί τον κλάδο υγείας του ΙΚΑ, υποχρέωση που όπως είπαμε πηγάζει από νόμο, τότε η κρατική επιχορήγηση στο ΙΚΑ μεταξύ 2003 και 2006 κυμαίνεται μεταξύ 0,89% του ΑΕΠ και 0,77% του ΑΕΠ. Με έναν απλό λογαριασμό βρίσκουμε ότι

το κράτος χρωστάει ήδη στο ΙΚΑ, μετά την εφαρμογή του νόμου Ρέππτα, 2.586 εκατ. ευρώ. Δυόμισι δισ. ευρώ μέσα σε μια τετραετία.

Φυσικά, θα επιχειρηθεί να πάνε και αυτά υπέρ... πίστεως και πατριδός, με τη νέα ρύθμιση που θα επεξεργαστεί η κυβερνηση Καραμανλή, μετά τη μελέτη της ΟΚΕ. Μέχρι τότε, το κλεψυδρό θα μεγαλώσει κι άλλο.

δημοσιεύματα δικά μας, αναγκάστηκε να αντιδράσει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και η τροπολογία αποσύρθηκε. Εκτοτε, όμως, κόβουν τασμπουκαλδικά και παράνομα τη χρηματοδότηση στον κλάδο υγείας, χωρίς ποτέ να διαμαρτυρηθεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μολονότι πρόσφατα υπήρξε νέο δημοσίευμα στην «Κόντρα» γι' αυτή την κλοπή.

■ Δεύτερος κύκλος βιντεοπροβολών ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Στον απόρριφτο του δεύτερου αντιτρομοκρατικού φεστιβάλ και με αφορμή την έναρξη της δεύτερης δίκης για την υπόθεση 17N, οι βιντεοπροβολές του Δεκέμβρη αφιερώνονται στους πολιτικούς κρατούμενους και τη δικαστική τους αντιμετώπιση από τις «δημοκρατικές» κοινωνίες.

Από τότε που υπάρχουν εκμεταλλευτικά καθεστώτα υπάρχουν και αντικαθεστωτικοί και από τότε που υπάρχουν ποινικά συστήματα υπάρχουν άνθρωποι που φυλακίζονται ή/και εξοντώνονται για τις πολιτικές τους ιδέες, για την επαναστατική τους δράση. Και παρά τις δικαστικές αποφάσεις που αντιμετωπίζουν τους πολιτικούς κρατούμενους κάθε εποχής ως κοινούς εγκληματίες (που όμως με καθόλου κοινό μίσος δεν αντιμετωπίζονται από τους τιμωρούς τους), η συμβολή του καθενός τους στην πάλη για την κοινωνική απελευθέρωση είναι κάτι που ο πιο ανυποψίαστος άνθρωπος μπορεί να αναγνωρίσει ενστικτωδώς. Κάτι που ο λόγο που υποψιασμένος οφείλει να υπερασπιστεί ενάντια στην τρέχουσα τρομολογική προπαγάνδα.

Οι τανίες που θα προβληθούν είναι:
2/12 Σάκο & Βανζέτη του Τζουλιάνο Μοντάλντο
9/12 Ο Σαν Μικέλε είχε ένων κόκκορα των Πάσιο και Βιτόριο Ταβιάνι

Παρασκευές στις 8.30μμ, στη ΚΟΝΤΡΑ,
με ελεύθερη πάντα είσοδο.
Σας περιμένουμε.
CineKontra@hotmail.com

■ Εργολαβία προστασίας

Εργολαβικά έχει αναλάβει την προστασία του Μαντουύβαλου το συγκρότημα Κοντομηνά (γιατί άραγε;). Μετά τον Ζούγκλα, που έκανε την τηλεοπτική αγιογραφία του κατηγορούμενου βουλευτή, τον έβγαλε σε ειδικά φτιαγμένη εκπομπή και ο Χατζηνικολάου. Μια εκπομπή κραφτόπον με εκείνη που είχε κάνει με τον Χριστόδουλο: δήθεν σκληρά ερωτήματα για να δίνει ο Μαντουύβαλος απαντήσεις, προλογισμένες αποκαλύψεις που θα γίνουν μόλις διαφρεύσουν τα δικαιστικά έγγραφα.

Από την άλλη, οι διαδικασίες προς τη Βουλή ξεκίνησαν με τόση καθυστέρηση που ο Μαντουύβαλος ποινικά θα καθαρίσει με παραγραφή. Στη συνέχεια, θα αναλάβει το συγκρότημα Κοντομηνά να τον καθαρίσει και πολιτικά.

Μπαλώνουν τις τρύπες του ΙΚΑ κατακλέβοντας άλλους οργανισμούς

Ηγαλάζια Διοίκηση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (Ενιαίο Τομείο Ασφαλίσης Μισθωτών) ακολουθεί την πρακτική των πράσινων Διοικήσεων να κατακρατεί παράνομα τις εργατικές και «εργοδοτικές» εισφορές που εισπράττει, επ' αμοιβή, για λογαριασμό του ΟΑΕΔ, του ΛΑΕΚ (Λογαριασμός για την Απασχόληση και την Επαγγελματική Κατάρτιση), του ΔΛΟΕΜ (Διανεμητικός Λογαριασμός Οικογενειακού Επιδόματος Μισθωτών), του ΟΕΕ (Οργανισμός Εργατικής Εστίας) και του ΟΕΚ (Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας). Οι Διοικήσεις του ΙΚΑ, με διάφορα ψευτοεπιχειρήματα, αποδίδουν στους προαναφερόμενους Οργανισμούς μέρος μόνο των ειπραττόμενων για λογαριασμό τους εισφορών, με αποτέλεσμα να έχουν δημιουργηθεί τεράστια ανοίγματα, που δημιουργούν οξύτατα προβλήματα σ' αυτούς τους οργανισμούς. Διευκρινίζουμε ότι οι Διοικήσεις του ΙΚΑ εξαθωδύνται σ' αυτή την πρακτική από τις κυβερνήσεις, πράσινες και γαλάζιες, που καταλήστεψαν τα αποθεματικά του Ιδρύματος για λογαριασμό του κεφαλαίου και με διάφορους τρόπους αρνούνται να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους προς το ΙΚΑ. Φυσικά, και οι εκάστοτε Διοικήσεις του ΙΚΑ δεν είναι άμοιρες ευθυνών. Άλλωστε, από τις κυβερνήσεις διορίζονται.

Στις 2 Γενάρη του 2001, το ΔΣ του ΟΕΚ αποφάσισε ομόφωνα και κατέθεσε την υπ' αριθμό 2 αγωγή στο Διοικητικό Πρωτοδικείο σε βάρος του ΔΣ του ΙΚΑ, επειδή κατακρατούσε παράνομα τις εισφορές που είχαν εισπραχτεί για λογαριασμό του. Αυτές οι εισφορές μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2000, χωρίς να υπολογίσουμε τους τόκους, ανέρχονται σε 145 δισ. δρχ. ή 425,53 εκατ. ευρώ.

Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων που προηγήθηκαν της ψήφισης του αντιασφαλιστικού νόμου Ρέππτα, (3029/2002), μετά από συνεχή δημοσιεύματα ανογκάστηκαν οι χριστοδουλάκης και Ρέππτας να δεσμευτούν, ότι το ελληνικό δημόσιο θα ικανοποιήσει την υποχρέωση του ΙΚΑ προς τους οργανισμούς αυτούς, ότι το ονομαστικό κατάσταση όλων των φυσικών προσώπων από τα οποία εισπράχτηκαν οι εισφορές. Τί γίνεται, όμως, στην πράξη; Τόσο οι πράσινες όσο και η γαλάζια Διοίκηση του ΙΚΑ εξακολουθεί να εφαρμόζει το παλιό σύστημα απόδοσης των ειπραττόμενων εισφορών. Δηλαδή, αποδίδει στους οργανισμούς μέρος των εισφορών και δεν τους δίνει την ονομαστική κατάσταση των φυσικών προσώπων που καταβάλλουν τις εισφορές. Τί κάνουν οι Διοικήτες των Οργανισμών (θα επιμένουμε και πάλι στον άλλοτε λαλίστα το Γ. Βερναδάκη) για να αντιμετωπίσουν την καραμπινάτη παρανομία του ΔΣ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ; Γιατί δεν κάνουν αγωγές σε βάρος του ΔΣ του ΙΚΑ για να το εξανογκάσουν να εφαρμόσει την υποχρέωσή του;

Υποβάλλει τα ερωτήματα αυτά στον Διευθυντή του διοικητή του ΟΑΕΔ κ. Κονταρίνη και του ζητήσαμε να μιλήσουμε με τον προϊστάμενο του. Ακόμη περιμένουμε στο τηλέφωνο. Ο Γ. Βερναδάκης επιλέγει να μη στριμώξει την κυβέρνηση και το ΔΣ του ΙΚΑ για να μη δημιουργήσει πολιτικό πρόβλημα, παρά τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργούνται στον Οργανισμό του οποίο διοικεί. Προφανώς, εκτιμά το γεγονός ότι σ' αυτό το πόστο τον διόρισε η κυβέρνηση και όχι οι εργαζόμενοι που χρηματοδοτούν με τις εισφορές τους τον ΟΑΕΔ. Εμείς, όμως, αναρωτίσμαστε αφελώς: Εάν καταβάλλονται όλες οι ειπραττόμενες εισφορές, δεν θα μπορούσε ο ΟΑΕΔ να καταβάλλει όλο το ύψος του επιδόματος ανεργίας, που με ψηφιούμενο εδώ και χρόνια νόμο ανέρχεται στα 2/3 του κατώτερου μεροκάματου της ΕΓΣΣΕ;

Ομως, ακόμα και αυτή η κουτσουρεμένη

■ Η πουλημένη γραφειοκρατική ηγεσία της ΑΔΕΔΥ

Στρώνει το δρόμο για την ασφαλιστική ανατροπή

Αξίζει τον κόπτο να διαβάσουμε ολόκληρη την ανακοίνωση που εξέδωσε η ΑΔΕΔΥ για ένα γεγονός που έγινε την περασμένη Τρίτη:

«Πραγματοποίηθηκε σήμερα Συνάντηση Εργασίας της ΑΔΕΔΥ με την υποστήριξη του Επιστημονικού της Ινστιτούτου (ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΟΛΥΚΕΝΤΡΟ ΑΔΕΔΥ) με το Γενικό Διευθυντή Charles VAQUIER και τα επιπλέοντα στελέχη Gilles SOHM και Yann RIBOURG των αυτοδιοχειρίζομενων Ταμείων Συμπληρωματικής Ασφαλίσης των Γαλλικών Συνδικάτων του Δημοσίου.

Στη συνάντηση συμμετείχαν εκπρόσωποι των πολιτικών φορέων, οι πρόεδροι και στελέχη των Ταμείων των Δημοσίων Υπαλλήλων.

Στη συνάντηση παρουσιάστηκε το μοντέλο των Γαλλικών Συνδικάτων και προωθήθηκε η ανάπτυξη των Σχέσεων ΑΔΕΔΥ δια μέσου του επιστημονικού της Ινστιτούτου με την κατάρτιση ενός πρωτοκόλλου Συνεργασίας για ανταλλαγή τεχνογνωσίας, εκπαίδευσης στελεχών σε σύγχρονα εργαλεία οργάνωσης και διοχείρισης ασφαλιστικών δομών, υποστήριξης της ΑΔΕΔΥ σε αναλογιστικές επεξεργασίες, προβολές και μελέτες.

Στο πλαίσιο της σημερινής επικοινωνίας και συνεργασίας με τους Γάλλους Συναδέλφους η εγγυημένη και αποδοτική αξιοποίηση των κεφαλαίων, ο συνδυασμός μορφών αλληλεγγύης, ανταποδοτικότητας, αναλογικότητας στην Κοινωνική Ασφάλιση, η δημοκρατική, αυτοδιοκητική, αυτοδιοχειριστική πρακτική στη Διοίκηση των Ταμείων, ήταν ουσιώδη θέματα του διαλόγου που αναπτύχθηκε στη σημερινή συνάντηση.

Η ΑΔΕΔΥ με σταθερό και αποφα-

σιοτικό προσανατολισμό στην προστασία και διεύρυνση των δυνατοτήτων της Κοινωνικής Ασφάλισης, την αναβάθμιση των δικαιωμάτων και της κάλυψης των εργαζομένων, με τη σημερινή της πρωτοβουλία αναδεικνύει τα ουσιαστικά ζητήματα στην Οργάνωση, Διοίκηση, Διαχείριση και αξιοποίηση του κεφαλαίου της Κοινωνικής Ασφάλισης εγγυημένα και δυναμικά για τη μελλοντική εκπλήρωση της υπόσχεσης και της δέσμευσης της Ασφαλίσης στον εργαζόμενο και συνταξιούχο.

Η ΑΔΕΔΥ απέναντι στη νεοφιλελεύθερη ριτορική και λογιστική προσέγγιση, την Αγγλοσαξενική ορθοδοξία στην οπτική των προβλημάτων και μέτρων για την Ασφάλιση, προωθεί ένα ευρύτερο δίκτυο συνεργασίας και πρωτοβουλιών των Συνδικάτων στην Ευρώπη με πυρήνα την Κοινωνική Ασφάλιση και απέναντι σε πολιτικές συρρίκνωσης ή υποκατάστασής της.

Από την ΕΕ της ΑΔΕΔΥ».

Η ενέργεια αυτή έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία απ' αυτή που φαίνεται από πρώτη άποψη. Δεν πρόκειται μόνο για την προώθηση της ιδιωτικής ασφαλίσης στον τεράστιο κλάδο των εργαζόμενων στο Δημόσιο, αλλά και για άνοιγμα του δρόμου στην επερχόμενη αντιασφαλιστική ανατροπή.

Η ΑΔΕΔΥ ανοίγει το Ασφαλιστικό των δημόσιων υπαλλήλων, όχι προβάλλοντας αιτήματα, διεκδικήσεις, αλλά προτείνοντας τη δημιουργία ενός Ταμείου Συμπληρωματικής Ασφαλίσης. Και οι δύο λέξεις που γράφονται με μαύρα γράμματα έχουν η καθεμία τη δική τους ξεχωριστή σημασία. Οταν αναφερόμαστε στους ασφαλισμένους του Δημόσι-

ου, η λέξη Ταμείο έχει μια ουσιαστική και όχι τυπική έννοια. Γιατί; Γιατί στο Δημόσιο δεν υπάρχει Ταμείο και η ίδρυσή του θα σημάνει μια εκτεταμένη ανατροπή των κοινωνικο-ασφαλιστικών δικαιωμάτων εργαζόμενων και συνταξιούχων δημόσιων υπαλλήλων.

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο έχουν ένα από τα πιο προοδευτικά συστήματα ασφαλίσης που υπάρχουν στον καπιταλισμό. Το σύστημα εκείνο που ονομάζεται ασφαλίση στον εργοδότη. Το διοικητικό σύστημα είχαν μόνο οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ. Αυτό καταργήθηκε επί υπουργίας Βενιζέλου (κυβέρνηση Σημίτη), με μια αισχρή συμφωνία που υπέγραψε η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ και για την οποία ο τότε πρόεδρος της Δ. Εξαρχος ανταμείφθηκε με το πόστο του γενικού γραμματέα Αθλητισμού. Στόχος του συστήματος, που τον υπηρετούν δύλες οι κυβέρνησεις, είναι να καταργηθεί η ασφαλίση στον εργοδότη και για τους δημόσιους υπαλλήλους και να δημιουργηθεί Ταμείο. Ασφαλίση στον εργοδότη σημαίνει ότι ο εργαζόμενος πληρώνει εισφορές και ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να του καλύπτει τις ασφαλιστικές παροχές (σύνταξη, υγεία κ.λπ.). Ο ασφαλισμένος ασχολείται μόνο με το επίπεδο των ασφαλιστικών παροχών, επιδιώκοντας φυσικά τη βελτίωσή τους, και όχι με ζητήματα αναλογιστικών ισορροπιών, που πάντα λειτουργούν σε βάρος του.

Αν στο Δημόσιο δημιουργηθεί ασφαλιστικό Ταμείο, αυτό θα είναι ένα Ταμείο εξ αρχής υπονομευμένο οικονομικά, αφού τα αρχικά αποθεματικά του θα οριστούν αυθαίρετα και με τρόπο ώστε η αναλογιστική του ισορροπία να εμφανίζεται επι-

σφαλής και να λειτουργεί ως μοχλός πίεσης για ανατροπές στο επίπεδο των ασφαλιστικών εισφορών (αύξηση) και κυρίως των ασφαλιστικών παροχών (μείωση συντάξεων, αύξηση ορίων ηλικίας κ.λπ.). Γ' αυτό το λόγο οι κυβέρνησεις θέλουν να δημιουργήσουν Ταμείο στο Δημόσιο. Για να ξεφορτωθούν την υποχρέωσή τους να καλύπτουν ασφαλιστικά εργαζόμενους και συνταξιούχους και να τη μεταφέρουν σε έναν ανεξάρτητο φορέα, ο οποίος θα πρέπει να λειτουργεί με τα κριτήρια μιας αυθαίρετης αναλογιστικής ισορροπίας, η οποία -όπως αποδεικνύεται και από τη λειτουργία όλων των άλλων Ασφαλιστικών Ταμείων και ιδίως του ΙΚΑ- πάντοτε χρησιμοποιείται και λειτουργεί σε βάρος των ασφαλισμένων, εργαζόμενων και συνταξιούχων.

Ερχεται, λοιπόν, η πουλημένη γραφειοκρατική ηγεσία της ΑΔΕΔΥ, η οποία γνωρίζει πολύ καλά τα σχέδια για δημιουργία Ασφαλιστικού Ταμείου στο Δημόσιο, και ανοίγει θέμα δημιουργίας Ταμείου Συμπληρωματικής Ασφαλίσης, κλείνοντας το μάτι στην κυβέρνηση να προωθήσει και τη δημιουργία Ταμείου Κύριας και Επικουρικής Ασφαλίσης.

Βέβαια, η πρόταση για δημιουργία Ταμείου Συμπληρωματικής Ασφαλίσης έχει και τη δική της ξεχωριστή σημασία. Πρόκειται για μορφή Ιδιωτικής Ασφαλίσης, που λειτουργεί με βάση το κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Ο ασφαλισμένος πληρώνει εισφορές και με βάση το σύνολο των εισφορών του καθορίζεται η απομικησμένη συμπληρωματική ισορροπία του αντίταρου, για να ολοκληρώσουν την άλωση των κοινωνικο-ασφαλιστικών δικαιωμάτων των δημόσιων υπαλλήλων. Ας αντιδράσουμε γιακαρια, γιατί μετά από λόγο καιρό θα βρεθούν προ τετελεσμένων.

καθαρά ατομική βάση. Η διαφορά είναι πως δημιουργείται ένας συμπληρωματικός ασφαλιστικός οργανισμός, στον οποίο πάντοτε συμμετέχουν μία ή περισσότερες ασφαλιστικές εταιρίες (γιατί αυτές έχουν το know how για την ίδρυση και λειτουργία τέτοιων φορέων), αλλά και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που αποκτά βάση στη διαχείριση κεφαλαίων (με ό,τι αυτό συνεπάγεται και... ο νοών νοείτω).

Για ποιο λόγο προτείνεται Συμπληρωματική Ασφαλίση στους δημόσιους υπαλλήλους; Προφανώς, επειδή η κύρια και επικουρική σύνταξη δεν θεωρούνται αρκετές. Κατευθείαν, δηλαδή, έρχεται η ιδιαίτερη συνδικαλιστική τους εκπροσώπηση και προτείνει ως λύση για το πρόβλημα των απομειούμενων συντάξεων την ιδιωτική ασφαλίση. Ταυτόχρονα, προτείνει και την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, γιατί βέβαια η συμπληρωματική ιδιωτική ασφαλίση απαιτεί ένα πρόσθετο ασφαλιστρο, το οποίο μάλιστα θα πληρώνει εξ ολοκλήρου ο εργαζόμενος, χωρίς καμία συμμετοχή του εργοδότη-κράτους.

Νομίζουμε ότι τα παραπάνω είναι επαρκή για να σηματίσει σαφρή άποψη κάθε εργαζόμενος στο δημόσιο και να τοποθετηθεί κάθετα αρνητικά στις πρωτοβουλίες της πουλημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Αν ανοίξει η κερκόπορτα της ατομικής συμπληρωματικής ασφαλίσης, θα περάσουν άνετα τα στρατεύματα του αντίταρου, για να ολοκληρώσουν την άλωση των κοινωνικο-ασφαλιστικών δικαιωμάτων των δημόσιων υπαλλήλων. Ας αντιδράσουμε γιακαρια, γιατί μετά από λόγο καιρό θα βρεθούν προ τετελεσμένων.

Σκανδαλώδεις ρυθμίσεις υπέρ των εμπόρων της υγείας

Τουλάχιστον 650 κρεβάτια Μονάδων Εντατικής Θεραπείας χρειάζεται η χώρα, σύμφωνα με τις κρατικές μελέτες. Στα δημόσια νοσοκομεία λειτουργούν μόνο 480. Στην πραγματικότητα λειτουργούν λιγότερα, γιατί ορισμένες ΜΕΘ έχουν μετατραπεί σε προσωπικά μαγαζιά κάποιων μεγαλογιατρών και ουσιαστικά δεν συμμετέχουν στο σύστημα εφημεριών. Εδώ και καιρό έχουν εξοπλιστεί άλλα 120 κρεβάτια ΜΕΘ, τα οποία όμως παραμένουν κλειστά, γιατί οι κυβέρνησεις δεν προχωρούν στην πρόσληψη 360 νοσηλευτριών που είναι απαραίτητες για να λειτουργήσουν οι μονάδες. Η σημερινή κυβέρνηση μπορεί να μη βρίσκει κονδύλια για να προσλάβει το απαραίτητο προσωπικό για τις ΜΕΘ, με αποτέλεσμα να αχρηστεύονται πανάκριβοι εξοπλισ

Εκμαυλισμός νεανικών συνειδήσεων

Στο βρακί του επιχειρεί το σύστημα να βάλει τους νέους, ώστε ν' αποφεύγεται με κάθε τρόπο η αμφισβήτησή του στο δρόμο με μαχητικές μορφές.

Για τούτη τη λοβοτομή δεν επιστρατεύει μόνο το σχολείο, τα τηλεσκοπιδια, την κατευθυνόμενη προπαγάνδα μέσα από τις διάφορες μορφές τέχνης, κ.λπ.

Τώρα φτιάχνει και Τοπικά Συμβούλια Νέων με την καθοδήγηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με σχέδιο νόμου, που κατατίθεται προσεχώς στη βουλή, παίρνει σάρκα και οστά η κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως

εκφράζεται στη Λευκή Βίβλο, για τη δημιουργία Τοπικών Συμβουλίων Νέων, προκειμένου να εξασφαλιστεί «η μεγαλύτερη συμμετοχή των νέων στην πολιτική ζωή της τοπικής κοινωνίας, αλλά και στο σύστημα της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου.

Τα Τοπικά Συμβούλια Νέων, ο συμμετοχικός αυτός φορέας εκμαυλισμού των νεανικών συνειδήσεων στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό, αφορούν όλους τους νέους ηλικίας 15 έως 28 ετών, που είναι εγγεγραμμένοι στα δημοτολόγια του οικείου δήμου

ή της κοινότητας.

Στις Συνελεύσεις των Δημοτικών ή Κοινοτικών Συμβουλίων Νέων κολουνταί να συμμετάσχουν ο δήμαρχος και ο πρόεδρος της κοινότητας (η άλλη μορφή της εξουσίας), ενώ κοινή υπουργική απόφαση των υπουργών Παιδείας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζει τον τρόπο ανάδειξης και συγκρότησης των οργάνων των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων νέων (εκλογές με μυστική ψηφοφορία και ενιαίο ψηφοδέλτιο), καθώς και την επιχορήγηση τους από τους προϋπολογισμούς των δύο υπουργείων. Η ιεραρχί-

κή πυραμίδα, κατά τα ειωθότα έχει και συνέχεια, με τη δυνατότητα συγκρότησης και νομαρχιακών συμβουλίων νέων ή ακόμα και Ενωσης Τοπικών Συμβουλίων Νέων σε πανελλαδικό επίπεδο.

Με τέτοιου ειδούς εκκολαπτήρια νέων αρχηγίσκων και υπηρετών του συστήματος, οι ευρωπαϊκές καπιταλιστικές κυβερνήσεις ελπίζουν, ματαίως, να γλιτώσουν από φαινόμενα τύπου Γαλλίας ή ακόμα από συμπεριφορές πιο ήπιας αμφισβήτησης, που όμως μπορούν να αποδειχτούν ανασχετικός παράγοντας στην εφαρμογή αντιδραστικών μέτρων (πχ. καταλήψεις στα σχολεία).

Μετά το καροφικούλικι της Βουλής των Εφήβων τη σκυτάλη παίρνουν οι τοπικές εκλεγμένες αρχές και οι επίσημοι τοπικοί φορείς.

«Οι αιρετοί τοπικοί και περιφερειακοί εκπρόσωποι και οι υπεύθυνοι για τη λήψη των αποφάσεων θα συζητούν τα προβλήματα με τους νέους και θα δρουν μαζί με τους νέους -και όχι μόνο γι' αυτούς. Θα τους βοηθούν αποτελεσματικά να ολοκληρωθούν ως πολίτες του δήμου ή της κοινότητάς τους» αναφέρεται χαρακτηριστικά σε άλλο σημείο της αιτιολογικής έκθεσης.

Γιούλα Γκεσούλη

Εγκλωβισμένοι σε αυταπάτες

Απογοητευμένοι από την Αμεριδεπίγραφη «ανωτατοποίηση» εμφανίζονται οι φοιτητές των ΤΕΙ Αθήνας.

Την σχεδόν καθολική τους δυσαρέσκεια (ποσοστό 77%) για το γεγονός ότι η «ανωτατοποίηση» παραμένει στα χαρτιά, εκφράζουν σε έρευνα που έγινε από το Τμήμα Στατιστικής του ΤΕΙ Αθήνας.

Φυσικό, ακρού σ' αυτή -την «ανωτατοποίηση»- επένδυ-

σαν πολλά όνειρα και ελπίδες, όταν εξαγγέλθηκε και θεσμοθετήθηκε από τον προηγούμενο υπουργό Παιδείας Π. Ευθυμίου.

Ομως τούτη η δυσαρέσκεια, απ' ότι αποδεικνύεται από τα άλλα ευρήματα της έρευνας, δεν μετουσιώθηκε σε ταξική συνειδητοποίηση, σε προσανατολισμό σε διεκδικήσεις και αιτήματα που να αναδεικνύουν πραγματικά

τη Μόρφωση που δικαιούται να απαιτεί κάθε νέος. Ούτε εκφράζεται σε αντίθεση απέναντι σε κάθε ενέργεια της Πολιτείας που επιχειρεί να υψώσει εμπόδια στο δικαίωμα στη μόρφωση στα παιδιά των φτωχολαϊκών στρωμάτων, δια στην ουσία τους με αυτά που αντιμετωπίζουν αυτοί (οι φοιτητές των ΤΕΙ).

Σε ποσοστό 65% συμφω-

νούν με το βαθμολογικό πλαφόν που καθιέρωσε το υπουργείο Παιδείας στις εισαγωγικές εξετάσεις για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ και σε ποσοστό 62% θεωρούν χρήσιμη την αξιολόγηση των Ιδρυμάτων.

Τα αποτελέσματα αυτά είναι δείκτης συντηρητικοποίησης των φοιτητών, αν και οι ίδιοι εκφράζουν έντονες αμφιβολίες για τη σκοπιμότητα των σχετικών νομοθε-

τημάτων (καλή δηλαδή η σύλληψη της σχετικής ιδέας, αλλά το νομοθέτημα αδύναμο να την εκφράσει;).

Κρίμα! Ως περίμενε κανείς να διδαχθούν περισσότερα από τα πεπραγμένα όλων των κυβερνήσεων οι φοιτητές των ΤΕΙ και να ξεπεράσουν τις αυταπάτες, που απ' ότι φαίνεται ακόμα τους ταλανίζουν, παρά τα επανειλημμένα στραταπάτσα.

■ Μπάτε σκύλοι απέστε

Την κυκλοφοριακή ογκωγή των μηκρών παιδιών ανέλαβε η Renault. Η «ευγενική χορηγός» έστειλε στα δημοτικά σχολεία βιβλιοτετράδια για κάθε μαθητή με τίτλο «ο δρόμος και εγώ».

Η διαφήμιση της αυτοκινητοβιομηχανίας γίνεται με «κομψό» τρόπο για να μην προκαλεί. Τα βιβλιοτετράδια δεν αναφέρουν το όνομα του αποστολέα-«χορηγού». Το όνομα αναφέρεται μόνο στο έντυπο που απευθύνεται στον εκπαιδευτικό.

Με τη χαλαρωμένη συνείδηση που επικρατεί σ' όλη την κοινωνία -και στους εκπαιδευτικούς- η καπιταλιστική μεγαλοεπιχείρηση πιστεύει ότι με τον τρόπο αυτό θα διευκολύνει το μοίρασμα των βιβλιοτετράδιών στα παιδιά από το δάσκαλο, που ενώ δεν θα έρχεται σε δύσκολη θέση εκ πρώτης όψεως, θα βρει τον τρόπο στη συνέχεια να πει μια καλή κουβέντα γι' αυτήν και τα προϊόντα της. Άλλοτε η εταιρία βλέπει μακριά και δεν αρκεύται στα πρόσκαιρα οφέλη.

Μπάτε σκύλοι αλέστε, έχει γίνει το σχολείο. Από εδώ αντλούν το θράσος οι επιχειρήσεις να δρουν αναλόγως.

■ Κερδοφόρα επιχείρηση το Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Αποδοτική αποδείχτηκε η μπίζνα του Ανοικτού Πανεπιστήμιου, που αποτελεί στην ουσία του παράκαμψη της συνταγματικής επιταγής για δημόσια και δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση και καλυμμένη μορφή ιδιωτικού Πανεπιστήμιου.

7.200 έως 8.400 ευρώ απαιτεί η ολοκλήρωση των σπουδών σε αυτό από κάθε φοιτητή.

Με το ελάχιστο προσωπικό του (26 τακτικά μέλη ΔΕΠ και 863 συνεργαζόμενους), ώστε να κοστίζει ελάχιστα στο κράτος, «μορφώνει» τους 10.368 προπτυχιακούς και 6.430 μεταπτυχιακούς φοιτητές του.

Φέτος προβλέπεται να απορροφήσει ακόμα 6.660 φοιτητές στα 6 προπτυχιακά και τα 24 μεταπτυχιακά του προγράμματα.

Μάλιστα, εν όψει της... ζήτησης, το υπουργείο Παιδείας μελετά την ιδρυση και παραρτήματος στην Αθήνα (εδρεύει στην Πάτρα).

Η δίφα για μόρφωση πανεπιστηματικού επιπέδου από τη νεολαία της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας, οι αμέτρητοι ταξικοί φραγμοί που βάζει σε τούτη την τάση το σύστημα, αλλά παράλληλα και η απουσία μαζικού, διεκδικητικού λαϊκού κινήματος, που να προτάσσει την απαίτηση για δημόσια και δωρεάν παιδεία και ελεύθερη πρόσβαση σ' όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, με κατάργηση όλων των αξιολογικών κρίσεων και εξετάσεων, είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο βρίσκει έδαφος και ανθεί τούτη η κερδοφόρα επιχείρηση, που κατ' επίφαση αποκαλείται Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

■ Επικινδυνό βρεφικό γάλα της Nestle

Ιστορίες εγκληματικής συγκάλυψης

Επί μήνες σέρνεται το θέμα με το επικινδυνό βρεφικό γάλα NAN2, παραγωγής της πλούτινης Nestle, αλλά οι ελεγκτικές αρχές στην Ελλάδα κοιμούνται τον ύπνο του δικαίου, μέχρι που έδρασε η ίδια η πλούτινη, όταν ειδεί πως αποδεικνύεται ότι δεν μπορούσε να κρύψει άλλο το... ένοχο μυστικό. Το ίδιο ένοχα συμπεριφέρεται στα γάλα της ΕΕ, που έκαναν πιλάτες στην πολιεύμνη.

Το θέμα έγινε γνωστό την περασμένη Τρίτη, όταν το ιταλικό πρακτορείο ειδήσεων ANSA μετέδωσε ότι οι ιταλικές αρχές έδωσαν εντολή να κατασχεθούν πάνω από 30 εκατομμύρια λίτρα του συγκεκριμένου βρεφικού γάλακτος, δηλαδή όλη την ποσότητα του NAN2, εκ του αποτελέσματος, όμως, πρέπει να θεωρούμε βέβαιο ότι προέκυψαν νέα στοιχεία σύμφωνα με τα οποία κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η Nestle φεύγεται.

Η έδρα της

■ Χτες στη Θεσσαλονίκη, σήμερα στην Αθήνα, αύριο στα Γιάννινα

Κορυφώνονται οι εκδηλώσεις αλληλεγγύης

Με τη δεύτερη μέρα του «2ου Αντιτρομοκρατικού Φεστιβάλ» ολοκληρώνονται σήμερα στην Αθήνα οι εκδηλώσεις του διήμερου αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, ενώ ψήφιζε της δίκης για την υπόθεση 17N που θα αρχίσει στις 2 Δεκεμβρίου. Η χτεσινή πρώτη μέρα είχε ως θέμα «Αντιτρομοκρατική σταυροφορία και πολιτικές ελευθερίες» και ομιλητές ήταν ο Νάνι Μπαλεστρίνη, Δημήτρης Μπελαντής, Κώστας Παπαδάκης και ο Γιάννης Κελογλου από τις «Κινήσεις Αλληλεγγύης». Σήμερα, το θέμα είναι «Δίκες σκοπιμότητας και πολιτικού κρατούμενοι», με ομιλητές τον Βίτσεντζο Μιαούτει, Άλεκα Ζωρμπάλα, Γιώργο Σταματόπουλος μελος ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, ρεμπέτικη βρεφιά με τους «ΑΠΟΝΤΕΣ».

Πριν από την κεντρική εκδήλωση θα γίνουν βιντεοπροβολές, ενώ στο φουαγιέ του αμφιθέατρου θα λειτουργεί η έκθεση με έργα των πολιτικών κρατούμενων και άλλες εκθέσεις. Η βραδιά θα κλείσει με ρεμπέτικα στο εστιατόριο της ΑΣΟΕΕ με τους «Απόντες».

Χτες έγινε η εκδήλωση αλληλεγγύης στη Θεσσαλονίκη, με ομιλητές τους Χρήστο Τσιγαρίδη, Β. Μιλιούτσι, Γάιανα Κούρτοβικ και Κώστα Αβραμίδη, ενώ αύριο γίνεται εκδήλωση στα Γιάννινα (στο Εργατικό Κέντρο, 6:30 το απόγευμα), με ομιλητές τους Χρ. Τσιγαρίδη, Κώστα Παπαδάκη, Γιάννα Κωστάρη και Μάκη Σέρβο.

Ρεπορτάζ, βέβαια, δεν έχουμε από κομιά εκδήλωση. Ελπίζουμε να βρούμε χώρο στο επόμενο φύλλο.

■ Με αφορμή μια συνέντευξη του Α. Γιωτόπουλου

Απαντήσεις και όχι υπεκφυγές

Συνέντευξη στα «Νέα» (21.11.05) έδωσε ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος και μεταξύ των άλλων ρωτήθηκε και για τα δύο εκστομίζει ο Βασιλης Τζωρτζάτος ενάντια στον Δημήτρη Κουφοντίνα. Απαντώντας, υπερασπίστηκε τον Τζωρτζάτο και εμφέσως την σαφώς υιοθέτησε τα δύο συκοφαντικά και σπιλωτικά για την προσωπικότητα και το αγωνιστικό ήθος του Δ. Κουφοντίνα αυτός λέει, κινούμενος στο ίδιο μήκος κύματος με τον Β. Τζωρτζάτο. Εποιητικά, το παζλ (που για μας δεν ήταν παζλ) συμπληρώθηκε.

Το ερώτημα που τέθηκε από τον Δ. Τζάθα, δημοσιογράφο που έχει αναλάβει σχεδόν εργολαβικά τη διεκπεραίωση όλων των πρακτορολογικών και λασπολογικών σεναρίων (ιδιαίτερες επιδόσεις είχε σημειώσει και με την περίπτωση του Κανά), ήταν το εξής: «Πού αποδίδετε την αντιπαράθεση που εκδηλώθηκε τελευταία ανάμεσα στους Β. Τζωρτζάτο και Δ. Κουφοντίνα; Υπάρχει περίπτωση κάποιοι να ωφεληθούν από αυτή την κατάσταση;». Ο Α. Γιωτόπουλος έδωσε μια μακροσκελή απάντηση, που ξεκίνησε από το επιχείρημα ότι «ορισμένοι καταδικάστηκαν χωρίς κανένα αποδεικτικό στοιχείο κι όπι είναι αθώοι». Κατά συνέπεια, «ο μόνος τρόπος που τους απομένει για να υποστηρίξουν την υπόθεσή τους είναι να απευθυνθούν στην κοινή γνώμη». Και κατέληξε με τα εξής, που περιλαμβάνουν και το ζουμί: «Ποιοι είναι αυτοί που ωφελούνται

από τη σιωπή των καταδικούμενών και ποιοι ενοχλούνται από το σπάσιμο της σιωπής; Μήπως είναι οι εγκέφαλοι της «σπημένης» απόρρασης που επιχειρούν σήμερα νέα, εν κρυπτώ, καταδίκη;».

Εδώ έχουμε μια καθαρή περίπτωση στρεψοδικίας. Επέθη ποτέ και από κονέναν ζήτημα ότι δεν πρέπει να μιλήσουν οι πολιτικοί κρατούμενοι που διακριθήσουν την αθωότητά τους για τις άδικες καταδίκες τους; Μήπως μέχρι τώρα σιωπούσαν και με τις δηλώσεις Τζωρτζάτου έσπασαν τη σιωπή τους; Και ο Τζωρτζάτος και άλλοι έχουν μιλήσει κατ' επανάληψη και έχουν καταγγείλει τη μεταχείρισή τους από το δικαστήριο που τους καταδίκασε. Το ίδιο έχει κάνει και το κίνημα αλληλεγγύης, που πρέπει να σημειωθεί ότι έριξε πολύ περισσότερο βάρος σ' αυτές τις περιπτώσεις των πολιτικών κρατούμενων, καταγγέλλοντας την παραβίαση του τεκμήριου αιθωρήτας και τη μετατροπή του σε τεκμήριο ενοχής, όπως και τις προκλητικές δικονομικές και ουσιαστικές παραβιάσεις με τις οποίες μεθοδεύτηκε η προειλημμένη καταδικαστική απόφαση. Δεν πρόκειται, λοιπόν, για το δικαίωμα και την υποχρέωσή τους να μιλήσουν δημόσια και να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, προβάλλοντας τα υπερασπιτικά τους επιχειρήματα, αλλά για κάτι αλλό. Πρόκειται για τη λάσπη που ο Τζωρτζάτος πετάει ενάντια στον Κουφοντίνα.

Αυτή τη λάσπη υιοθετεί ο Α. Γιωτόπουλος και την κάνει δική του υπόθεση. Κάνει τώρα το βήμα που δεν είχε κάνει όταν ο επί 30ετία φίλος του και μάρτυρας υπεράσπισής του στη δίκη Αντώνης Βεζύρογλου είχε κάνει μια εξίσου βρόμικη επίθεση ενάντια στον Δ. Κουφοντίνα και τη 17N, με άρθρο του στην «Ελευθεροτυπία». Τότε, μολονότι προ(σ)κλήθηκε δημόσια, ο Α. Γιωτόπουλος δεν πήρε θέση. Τώρα, με αυτόν τον έμμεσο τρόπο, «υιοθετώντας» τον Τζωρτζάτο, παίρνει θέση και για τον υπερασπιστή του Βεζύρογλου.

Και πάλι, όμως, δεν μπορίνει στην ουσία. Αφήνει τη λάσπη να παιζει το διαβρωτικό της ρόλο. Δεν προσπαθεί να μας εξηγήσει, πώς μπορεί η υπερασπιστική γραμμή του οποιουδήποτε κατηγορούμενου να περνάει μέσα από τη σπιλωση συγκατηγορουμένων του, με ανυπόστατες και αιστήρικτες κατηγορίες, με λάσπη βγαλμένη από τους πιο νοστρούς εγκέφαλους; Με ποιο τρόπο ο Κουφοντίνας πρέπει «να σπάσει τη σιωπή του», για να πάψουν να εκτοξεύουν εναντίον του λάσπη; Και γιατί θυμήθηκαν τόσο αργά να θέσουν τέτοιο ζήτημα, συνδεύοντας το αίτημα με μια πρωτοφανή συκοφαντική εκστρατεία; Άλληθευ, αυτή η συκοφαντική εκστρατεία ενάντια στον άνθρωπο που προσωποποιεί το αγωνιστικό ήθος του επαναστατή πολιτικού κρατούμενου και υπερασπίζεται όχι μια προσωπική πολιτική διαδρομή, αλλά μια συλλογική διαδρομή, αλλά μια συμφωνία με τις αρχές που καθίστανται στην ύπαρξή του.

Και βέβαια, υπερασπιζόμαστε τον Δ. Κουφοντίνα γι' αυτό που υπήρξε. Ενας αντάρτης πόλεων, μέλος της 17N, που όντας αιχμάλωτος του αστικού κράτους εξακολουθεί να μην ιδιωτεύει, αλλά να πολιτεύεται σύμφωνα με τις αρχές που καθίστανται στην ύπαρξή του.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Σας γράφω αρκετές μέρες κατόπιν εορτής (της ονομαστικής σας), αφού τα γράμματα αυτά όπως μου είπε ένα πουλάκι (ένα σαΐνι που φλερτάρει μ' έναν κορυδαλλό και που κάποτε – δεν μπορεί – θα τον πηδήξει όπως υπογραφεί η φύση) φτάνουν κάθε δεκαπενθήμερο. Και γράφω επιλεκτικά, σε όσους γιορτάζετε αυτήν κι όχι κάποια άλλη ημέρα. Γιατί, μπορεί κάποιοι να γιορτάζουν στις 17 Νοέμβρη, κάποιοι άλλοι όμως ίσως να γιορτάζουν π.χ. στις 18/8 (Φλώρου), στις 2/11 (Ακινδύνου), στις 2/3 (Ησυχίου), την μεγάλη Τρίτη (των δέκα παρθένων) ή απλά στις 12/9 (Αυτονόμου).

Ομως, είναι κάποιες στιγμές σαν και αυτή, που η σκαππική διάθεση τινάζει νωχελικά τα φτερά της και πετάει γ' άλλο, αφήνοντάς με για λίγο μόνο. Καθισμένο σ' ένα πεζούλι αγνάντι στ' απέραντα λιβάδια της Ιστορίας, στις καπνισμένες πόλεις που σημάνουν οι λεβέντες της γης, στα κόκκινα ρυάκια με το αίμα και στις λευκές ίδες που στοιχειώνουν το άθλιο σφράγισμα της αλήθειας.

Από τις εσχατίες του κόσμου σηκώνεται η δροσερή επαναστατική αυραί και τυλίγει της γης τους κολασμένους. Από τις γωνιές της γης αναβλύζει καθάριο το γάργαρο νερό του αγώνα, εκείνο που δροσίζει και κρατάει ζωντανούς όσους επιμένουν ακόμα. Από τους ξερόττοπους της ιρακινής γης ως τα δάση του Αμαζόνιου κι από τις Κορδιλίερες την έμφραγη αφρτή των αστικών μητροπόλεων. Γενναίες ψυχής εκτοξεύουν πύρινη τη θεληστή τους για έναν κόσμο διαφορετικό, για την ανατροπή αυτής της ξεπεσμένης κορούδιας. Τραβούν δυνατά τα σχοινιά της αυλαίας, με νύχια και με δόντια, σε πείσμα όσων χειροκρούν αδιάφορα από τα θεωρεία.

Τούτες τις ώρες της δικής σας γιορτής, νιώθω να ηχεί η ελλειψη ευχετήριων καρτών απ' όλες τις γωνιές του κόσμου. Το κίνημα θα πρέπει να ξανοιχτεί στα πλάτη της γης ώστε τούτη η γιορτή, η δική σας γιορτή, να μετενσαρκωθεί στην εποχή μας και να λάβει τη δική της διάσταση στον παγκόσμιο επαναστατικό χάρτη. Κι αισθάνομα ότι ελάχιστα έχουμε δουλέψει σ' αυτή την κατεύθυνση.

Οι επαναστατικοί σπινθήρες που ξεπετάγονται ως μονιμικό φως μέσα στη φριχτή αστική νύχτα είναι αυτοί που κρατούν όρθιο τον κόσμο. Ομως οι καιροί κυλάνε και το παντοδύναμο τέρας βαστάει ακόμα, γλείφοντας τις πληγές του. Ενας εσμός ανόητων, άπλωστος κι απατημένος (όσο κοκκός και νωθρός, επίσης) στηρίζει το χρυσό μοσχάρι του κοπιταλισμού, μην αφήνοντάς το να τοσκιστεί από το γυαλισμένο βάθρο του στον σκουπιδο

Απ' τον κόκκινο πράσινο, στην πρασινοκόκκινη κόλαση

Mια ακόμη καταστροφική βρδομάδα για τους εκπρόσωπους μας στο Champions League. Παναθηναϊκός και Ολυμπιακός δεν κατάφεραν να κερδίσουν Ουντινέζ και Ρόζεμποργκ και αποχαιρέτησαν τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις (μαθηματικές ελπίδες έχει ακόμα ο Παναθηναϊκός, αλλά δεν νοιμίζω ότι με το αγωνιστικό πρόσωπο που παρουσιάζει η ομάδα να υπάρχουν αισιόδοξοι, που να πιστεύουν σε ανατροπή των δεδομένων). Αν το αγωνιστικό επίπεδο και η συμπεριφορά των ομάδων δεν μας δίνει ευκαιρία για σχολιασμό, η εναλλαγή των συναισθημάτων των οπαδών των «αιωνίων» αντιπάλων, μας επιτρέπει να γεμίσουμε μερικές γραμμές και να πιάσουμε το πλάνο μας, ώστε να μην γκρινιάζει ο σύντροφος αρχισυντάκτης.

Σκοτεζικό ντους αρχικά για τους οπαδούς των πρασίνων το βράδυ της περασμένης Τρίτης και οικική επαναφορά στην κόλαση για τους ερυθρόλευκους το βράδυ της Τετάρτης. Ο Παναθηναϊκός βρισκόταν μπροστά στο σκορ κόντρα στους Ιταλούς μέχρι το 80' λεπτό και οι οπαδοί του έκαναν άνειρα για την πρόκριση στην επόμενη φάση του Champions League, έχοντας εξασφαλίσει τη συμμετοχή στο ΟΥΕΦΑ. Εβλεπτα το ματς αποκλεισμένος απ' τις άσχημες καιρικές συνθήκες σε μια γαυροφωλιά στη Νάξο και ένωσα από πρώτο χερι τη χαρά και την ανακούφιση της απανταχού γαυροσύνης, όταν οι παίχτες της Ουντινέζ ανέτρεψαν το σκορ και έφυγαν με το διπλό από το ΟΑΚΑ. Ήπια και δυο-τρεις κερασμένες ρακές (για να πνίξω τον πόνο μου) και έκλεισα ραντεβού με τους χαρούμενους γαύρους για το επόμενο βράδυ, ώστε να πανηγυρίσω μαζί τους το πρώτο διπλό της ομάδας τους στο Champions League (γνωρίζοντας τις οπαδικές προτιμήσεις των συνδαιτημόνων μου, είχα δηλώσει ότι αισχολούμαι με το βόλει και το Πογκράτι).

Κάποιος έχει πει ότι η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο. Συμφωνώ απόλυτα, αν κρίνω απ' τα συναισθήματα που ένωσα με την ισοφάριση των Νορβηγών, λόγο πριν τη λήξη του αγώνα. Το βράδυ της Τετάρτης ξεκίνησε άσχημα (το απαγορευτικό για τα καράβια συνεχίζοταν, συνεπώς έπρεπε να δω τον αγώνα παρέα με γαύρους), το γρήγορο γκολ του Ριβάλντο και η καλή αγωνιστική παρουσία του Ολυμπιακού έδι-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ναν την εντύπωση ότι για δεύτερο συνεχόμενο βράδυ θα κοιμόμουν στεναχω-

ρημένος και σε αυτό θα έπρεπε να προστέθουν και οι εκδηλώσεις λατρείας των γαύρων, που έχουν μετατρέψει την ταξιδιώτρια σε Θύρα. Μοναδικό παραρήγορο στοιχείο η καλή ρακή και οι μεζέδες που απάλυναν τον πόνο μου... Ωστόπου φτάσαμε στα τελευταία λεπτά της αναμέτρησης και η εναλλαγή των συναισθημάτων ήταν έντονη. Οταν ασφύχτηκε το πέναλτι σε βάρος του Ολυμπιακού, οι γαύροι πάγωσαν και η πράσινη ελπίδα ξαναγεννήθηκε. Ο «προδότης» (κατά κόσμον Αντώνης Νικοπολίδης) κατάφερε να με στείλει στο πιο βαθύ σημείο της κόλασης (ευτυχώς πρόσκαιρο), όταν απέκρυψε το πέναλτι, αλλά ευτυχώς για μένα, αδελφιά Βάζελοι, η πουτάνα η μπάλα είχε κέφια. Η ισοφάριση των Νορβηγών έστειλε όλους τους υπόλοιπους στα τάρταρα της κόλασης (εκτός απ' τον μαγαζάτορα που στο τέλος έμαθα ότι είναι ΑΕΚΤΖΗΣ) και σε μένα επέστρεψε η καλή ψυχολογία και η χαρούμενη διάθεση...

Ηθικά διδάγματα: Πρώτον, το ποδόσφαιρο ήταν, είναι και θα είναι το πιο συναρπαστικό και το πιο δημοφιλές σπορ, δεύτερο τα αποτελέσματα των ελληνικών ομάδων στην Ευρώπη οφελούνται στις μικρές δυνατότητες του ελληνικού ποδοσφαίρου και όχι στην τύχη, αφού σύμπτωση που επαναλαμβάνεται παίνει να είναι σύμπτωση και τρίτο οι οπαδοί των δύο ομάδων είναι «ισόπαλοι» και πικραμένοι.

✓ Σημαντικές είναι οι εξελίξεις στο θέμα της δημιουργίας της Σούπερ Λίγκα. Η πλειοψηφία των ομάδων της Α' Εθνικής έχει πάρει σαφή θέση υπέρ της δημιουργίας της και αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι και οι τρεις ομάδες του πάλαι ποτέ ΠΟΚ (Ολυμπιακός, Παναθηναϊκός και ΑΕΚ) είναι υπέρ και παίζουν ενεργό ρόλο στην δημιουργία της. Αν στο γεγονός αυτό προσθέσουμε το ότι ο υφυπουργός Αθλητισμού Γιώργος Ορφανός έχει αλλάξει πλέον γνώμη και από πολέμιος έχει γίνει οπαδός, είναι πολύ πιθανό απ' την ερχόμενη αγωνιστική περίοδο να έχουμε τη Σούπερ Λίγκα σε λειτουργία.

Η ύλη της εφημερίδας είχε κλείσει και συνεπώς δεν μπορούσαμε να έχουμε το αποτέλεσμα της ΓΣ των ομάδων σχετικά με το θέμα και την τελική μορφή που θα πάρει το συγκριμένο εγχείρημα, άλλωστε αυτά έχουν δευτερεύουσα σημασία. Τα σημεία που πρέπει να

σχολιάσουμε είναι τα εξής: Πρώτον, ότι οι καπιταλιστές που «επενδύουν» στο ελληνικό ποδόσφαιρο, αποφασίσανταν να βάλουν ξεκάθαρους κανόνες στο παιχνίδι. Ο τρόπος λειτουργίας του οικοδομήματος που λέγεται «ελληνικό ποδόσφαιρο» ξεκαθαρίζει και αυτό δίνει αμφέρες ελπίδες ότι θα πέσουν κάποια φράγκα στο ποδόσφαιρο. Δεύτερον, ότι η συμμαχία του Ορφανού με τον αντιπρόεδρο της ΕΠΑΕ Βίκτωρα Μητρόπουλο αποτελεί πλέον παρελθόν. Ο πρόεδρος της ΕΠΟ Βασιλης Γκαγκάτης κάθεται πιο άνετα στην καρέκλα του, αφού το μέτωπο των δύο ανδρών εντόνων του δεν υφίσταται. Η πρόταση της Ξάνθης για τη Σούπερ Λίγκα αναβαθμίζει το ρόλο της ΕΠΟ και από τη σημηή που Κόκκαλης και Βαρδινογιάννης τα βρήκαν και απαγιόταν να λειτουργήσει η Λίγκα, ο Ορφανός ήταν υποχρεωμένος να αλλάξει γραμμή, να αδειάσει τον «σύμμαχό» του και να τα βρει με τον Γκαγκάτη.

Τρίτο σημείο που αξίζει σχολιασμό είναι η απομόνωση (για μια ακόμη φορά) του Βίκτωρα Μητρόπουλου. Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι ο Μητρόπουλος είναι ένας απ' τους κορυφαίους (αν όχι ο κορυφαίος) παράγοντας του ελληνικού ποδοσφαίρου και ότι μπορεί να κινεί και να επηρεάζει ένα σημαντικό μέρος του παρασκήνου. Τα πρόγματα είναι πολύ δύσκολα γ' αυτόν και βρίσκεται πλέον με μοναδικούς συμμάχους τον Λυκουρέζο και τον πρόεδρο του ΠΑΟΚ Βασιλη Γούμενο (ο οποίος θα καταθέσει μια αντιπρόσωπη στη ΓΣ της ΕΠΑΕ, η οποία διαφοροποιείται απ' την αντιστοιχη της Ξάνθης στο σημείο που αφορά τον τρόπο διοίκησης της Λίγκα, όπου κυριαρχη ταραφάμενη η ΕΠΑΕ και όχι η ΕΠΟ, όπως θέλει ο υπέρμαχος της Σούπερ Λίγκας). Σε καμιά περίπτωση δεν θα καθίσει με σταυρωμένα χέρια και θα προσπαθήσει να αλλάξει την εισήρηση της θρακιώτικης ομάδας, προκειμένου να καλυφθεί το κενό του τραυματία Δέλλα. Ο Αντζας, εκείνη την εποχή ήταν εν ενεργεία διεθνής, 28 χρονών (σε μια πολύ καλή ποδοσφαιρική ηλικία) και η απόφασή του είχε δώσει αφορμή για ποικίλα σχόλια και άκρων παρασκήνου. Θα ωρτήσετε τώρα πώς μου ήρθε να ασχοληθώ με τον συγκεκριμένο παίκτη, σχεδόν δύο χρόνια μετά. Η αφορμή μου δόθηκε απ' την απόφαση του Ρεχάγκελ να τον καλέσει ξανά στην εθνική ομάδα, προκειμένου να καλυφθεί το κενό του τραυματία Δέλλα. Ο Αντζας, μετά τη θητεία του στη Δράμα, κατάφερε να πάρει μεταγραφή στη Σκόντα Ξάνθη, να γίνει αναντικατάστατος στην ενδεκάδα της θρακιώτικης ομάδας και να ξανακερδίσει μια θέση στην Εθνική. Αντίθετα απ' τις προβλέψεις που θεωρούσαν σαν φυσική εξελίξη τον ποδοσφαιρικό «μαρασμό» του, ο ποδοσφαιριστής κατάφερε να επανέλθει στο προσκήνιο και αποτελεί την προστασία της ομάδας.

Ας μην ξεχνάμε ότι το 1998-99 είχε γίνει μια αντίστοιχη προσπάθεια να δημιουργηθεί η Λίγκα και να μπουν όροι λειτουργίας στο ελληνικό ποδόσφαιρο και άποντες ορκίζονταν ότι θα δώσουν όλες τις δυνάμεις τους για να διαλυθεί η «παραράγκα» που είχαν στήσει και λειτουργούσαν οι Αφοί Μητρόπουλοι. Την περίοδο εκείνη ο Βίκτωρας είχε βρεθεί σε πλήρη απομόνωση, κατάφερε όμως να επανέλθει στο σημείο που πρέπει να πάρει την τελική μορφή που θα πάρει το συγκριμένο εγχείρημα, άλλωστε αυτά έχουν δευτερεύουσα σημασία. Τα σημεία που πρέπει να

■ ΝΤΙ ΤΖΕΤ ΚΑΡΟΥΖΟ Όλα για τα λεφτά

Ο κόσμος του επαγγελματικού τζόγου μέσα από μια ταινία που το κολύτερό της χαρτί είναι η παρουσία του Αλ Πατσίνο στο ρόλο ενός μεγάλου απόζεντη στοιχημάτων. Οταν θα καταφέρει να φέρει στο γραφείο του έναν πρώην ποδοσφαιριστή, που έχει παροπλιστεί λόγω ατυχήματος, θα

δει τις δουλειές του να απογειώνονται. Ομως, ο τζόγος, πέρα από αεριτζιδική δουλειά, είναι και αμφιβόλη και επικίνδυνη. Πριν το τελικό ναυάριο, ο πρώην ποδοσφαιριστής, έστω την ύστατη στιγμή, θα προσπαθήσει να «σωθεί», ενώ για τον απόζεντη, το αφεντικό του, δεν φαίνεται να υπάρχει επιστροφή...

■ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΚΑΡΙΟΝ Καλά Χριστούγεννα

Μια ταινία-σούπα για ένα από τα πιο σημαντικά φαινόμενα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου: τη συμφιλίωση στα χαρακώματα. Η αντιπολεμική συνειδηση, η προπαγάνδα των κομμουνιστών, μα πάνω από όλα η φρίκη και η αθλιότητα που ζούσαν οι στρατιώτες στάθηκαν οι αφορμή για μια σειρά περιστατικών συναδέλφωσης στα χαρακώματα, κό-

Την τρομοκρατία σας την έχουμε γραμμένη/ την ασφαλήτρα στη γωνιά την έχουμε χειμένη (πρόσφατη προσωπική εμπειρία)

Προβληματισμένος από την εξέγερση στη Γαλλία ο αστικός τύπος όλων των αποχρώσεων

◆ Εμπρός για νέες επενδύσεις.

◆ Φ(θ)ισικό αέριο.

◆ Μαρξ; Ναι! Σαρξ; Ναι! Narcs; Ε, όχι (του στηπτού) (Στο χαλαρό, όμως...).

◆ Δίαιτα της κοκαΐνης; (Συκοφαντίες) - περί τις μοντέλες ο λόγος.

◆ Των Σωμάτων Ασφαλείας τα παιδιά (δις)/ τώρα πάνε στην Αλέκα, γιατί έχουν γυναίκα/ και παιδάκια και προβλήματα κι αυτά.

◆ Δε θα περίμενε κανείς και σπουδαία ύλη από την (ελληνική) έκδοση του NATIONAL GEOGRAPHIC (Νοέμβριος 2005): σαφώς εχθρική απέναντι στο μασούκ αντάρτικο του NEPAL και DVD για τους... transsexuals (επείγον παγκόσμιο πρόβλημα).

◆ Καλά, τι φάση κι αυτή με το θείο που μοιράζε την ανακοίνωση (8/11/05) του Γραφείου Τύπου της ΚΕ του Περισσού για τη Γαλλία στη ρωσική και αλβανική γλώσσα: τα ρωσόπουλα μπορεί να μην ξέρουν λόγω και «χρονικής απόστασης» αλλά οι αλβανοί μετανάστες δεν μπορεί να «μασάνε» τόσο εύκολα: δεν είναι

Περί τέχνης ο λόγος

και πολύ μακρινή (1997) η ένοπλη εξέγερση...

◆ Έχουμε λοιπόν και λέμε: χωριάτικη βιολογική φρατζόλα 7 ευρώ το κιλό, βιολογική μαρμελάδα 3,07 ευρώ τα 250 gr, επάλειψη κρέμα σοκολάτα βιολογική 4 ευρώ τα 350 gr, μελι ανθέων BIO 15,88 ευρώ τα 450 gr, cornflakes BIO 4,46 ευρώ τα 375 gr. (Ενα πλήρες πρωϊνό, ελαφρύ -τόσο που κοστίζει, αλαφρώνει η τσέπη,

ΑΝ τα έχει- με άλλα λόγια: τρεις το πράσο, τρεις το κράσο, τρεις το καναβόσκοτο κι έξι κι ενενήντα - η φράση αναφέρεται στην πραγματική αξία των προϊόντων).

◆ Λαϊκή αυτούμνα (για να μην «χανόμαστε»): Καπτίς;

◆ Γιατί δάκρυσε ο Γκ. Σρέντερ κατά την παράδοση της Καγκελαρίας; (σε ρωτάμε, Κώστα Χαρδαβέλλα...).

◆ Τουλάχιστον ο Μαλεζάνι δεν κρύβεται πίσω από το δάχτυλό του: «Ο σολαμέντε ουν παντρόνε, σινιόρ Βαρδινογιάννης» (20-11-05).

◆ ...«και μια γριά, καλή γριά, του αγοράζει δυο κιλά». Οι μάγκες δεν υπάρχουν πια.

◆ Ποίηση-ποίηση, γαργάρα η τιτλοποίηση.

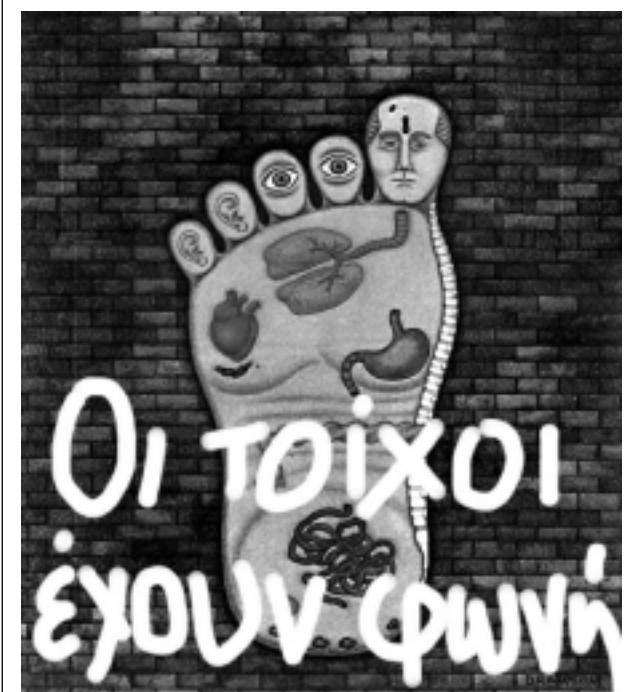
◆ Λαέ, προσπαθούν να κλείσουν το στόμα της εκλητούσας (για να μην τρώει). Η Λιάνα θα μας τεί.

◆ Κρατικά βραβεία Λογοτεχνίας: Ιδια γεύση...

◆ Δεν έχουν το... θεό τους: «Το Σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων και το Συνδικάτο Φαρμάκου Αθήνας ενισχύουν οικονομικά το ΠΑΜΕ», από 200 ευρώ αντιστοίχως (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 11/11/05). (Νταβατζήδες!).

◆ Ωραία η ολοσελίδη διαφήμιση της INTERAMERICAN STHIN 9η σελίδα του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 13/11/05. Άλλα και η ολοσελίδη της ΑΤΕΒΑΝΚ... κούκλα (στο ίδιο φύλλο, 17η σελίδα), όπως και η ολοσελίδη της ΔΕΛΤΑ- φρέσκο γάλα στην τελευταία σελίδα.

Βασιλης

◆ 17 ΝΟΕ 2005... και ο λαός τραβάει την ανηφόρα (ΟΤΟΕ)

Ο λαός την ανηφόρα, η γραφειοκρατία την κατηφόρα. Με σημαίες και με ταμπούρλα. Τα ταμπούρλα είναι της ΟΣΕ. Καλά που υπάρχει και το Πολυτεχνείο. Πλυντήριο συμβιβασμένων συνειδήσεων το κατάντησαν. Μια αφίσα, μια ειρηνική πορεία-περίπατος, ένα extreme σύνθημα... και η ζωή την κατηφόρα. Τα δικαιώματα, οι κατακτήσεις στο πλαντήριο του συμβιβασμού και η γραφειοκρατία στην κατηφόρα. Το ίδιο έργο με ελάχιστες παραλλαγές, οι ίδιοι φραστικοί λεονταρισμοί, με μπόλικη εθνική ανάπτυξη, κοινωνική συνοχή... και η ζωή τραβάει την κατηφόρα. Στον κατήφορο δεν υπάρχει τέλος. Γιατί δεν κάνεις τίποτα. Τσουλάς και το απόλαυσάνεις. Ο εύκολος δρόμος. Ο ρεαλιστικός. Ο ρεφορμιστικός. Ποτέ ανήφορος. Ποτέ κόντρα στο ρεύμα. Διότι είναι αναποτελεσματικός και κουραστικός. Γραφειοκρατία=κατηφόρα. Και απομίκη ανηφόρα για το λαό. Μέχρι να πέσουν τα πρώτα για-ούρτια.

◆ Λαϊκή Αντεπίθεση παντού! ΚΚΕ ισχυρό, Λαϊκή Συμμαχία, Αποδυνάμωσε τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ

Το κόμμα κάνει επαναστατική δουλειά. Διαπαιδαγωγεί επαναστατικά τα μέλη του και τις μάζες. Δίνει το κύριο βάρος του στο μαζικό κίνημα. Εκεί είναι προσανατολισμένο. Οργανωτικά, πολιτικά, ιδεολογικά. Ε, βέβαια, και στις εκλογές του κινήματος. Πώς θα αλλάξουν άλλισι οι συσχετισμοί; Άλλο, όμως, οι εκλογές του κινήματος, άλλο των αστικών θεσμών. Εκεί το κόμμα, όταν δεν πάει καλά - αφού βγάλει καμιά δεκαριά αφίσες, κάθε φορά - μαθαίνει τα μέλη του να υποβαθμίζουν το θέμα. Σιγά μη γίνεται τίποτα ουσιαστικό με τις εκλογές. Αστικές εκλογές είναι, τί περιμένεις!!! Και δώσου, μαζικό κίνημα. Εκλογές μαζικού κινήματος. Που όταν δεν πάνε καλά, όπως στους οικοδόμους, το κόμμα ποιεί την νήσσαν. Για να μη το μάθουν τα μέλη και οι μάζες και απογοητευτούν. Και ξανά εκλογές και πάλι εκλογές και ξανά εκλογές. Με κρίσιμη πάντα σημασία. Οπως αυτές που θα γίνουν σε ένα χρόνο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Που το κόμμα από τώρα μπαίνει στη μάχη. Στην κρίσιμη εκλογική μάχη. Οχι, δεν είναι εκλογικός μηχανισμός το ΚΚΕ.

◆ Το μέλλον ανήκει σε όλους εκείνους που πιστεύουν στην ομορφιά των ονείρων τους (ΠΑΣΠ Φοιτήτων Πολυτεχνείου Κρήτης)

Η ποίηση, όταν δένεται με το κίνημα, δημιουργεί εκπληκτικά πράγματα. Τί όνειρα, άρσε, να βλέπουν τα εκκολαπτόμενα λαμπόγια; Σε ποιόν ονειροκρίτη τα εμπιστεύονται για να τους τα ερμηνεύσει; Στο Γιωργάκη; Α, πα, πα!, που λένε. Στους δύο ευτραφείς; Πάγκαλο, Βενιζέλο; Στην Ξενογιαννα... πώς την λένε, ρε παϊδιά; Το βρήκα. Στον Κίμωνα. Τον Κίμωνα τον εκπορθητή της ακρίβειας. Που πήρε ανάποδες και τα είπε χοντρά, μόλις είδε τον εφιάλτη της αποστρατείας. Ξέρει ο Κίμωνας από όνειρα. Ξέρει από παραμύθι. Ξέρει από υπομνή και όλα θα φτιάξουν. Θα τα τακτοποίησε τα νεολαμόγια. Το ΠΑΣΟΚ του Γιωργάκη είναι ωραίο και χαριτωμένο. Και το νέο και το παλιό και το δλον.

Οι νεοναζί έβγαλαν καραμπίνες

Το περασμένο Σάββατο, λίγο μετά τις 7 το απόγευμα, έγινε «πέσιμο» στα γραφεία της νεοναζιστικής «Χρυσής Αυγής» στην οδό Σολωμού. «Εφυγαν» μερικές μολότοφ και πέτρες, όταν ακούστηκαν επανειλημμένοι πυροβολισμοί

διίστανται. Άλλοι μιλούν για δύο, άλλοι για τέσσερις πυροβολισμούς. Γεγονός είναι ότι έριξαν με καραμπίνα και φυσεκία διασπόρας. Επισήμως τραυματίστηκαν δύο διερχόμενοι. Ο ένας έχει δεχτεί σκάγια στο πρόσωπο και κινδυνεύει να χάσει το μάτι του και ο άλλος έχει δεχτεί πάνω από

20 σκάγια στο στήθος. Και οι δύο νοσηλεύονται στο νοσοκομείο. Σύμφωνα με δικές μας πτληροφορίες, όμως, υπήρξαν και άλλοι τραυματίες, μόνο που τα σκάγια τους πήραν ξωφαλτσα και σε όχι επικίνδυνα σημεία του σώματός τους και δεν χρειάστηκε να μεταφερθούν σε νοσοκομείο. Δεν μπορεί, λοιπόν, να έπεσε μόνο ένας ή δύο πυροβολισμοί και να χτυπήθηκαν τόσοι άνθρωποι.

Οι μπάτσοι έφτασαν σχετικά γρήγορα. Άλλωστε, αυτοί βρήκαν εκεί κοντά τον ένα από τους δύο τραυματίες. Ομως, όταν αργότερα μπήκαν με ένταλμα και παρουσία εισαγγελέα στα γραφεία της «Χρυσής Αυγής», το μόνο που βρήκαν και ανακοίνωσαν ήταν κάποιες μολότοφ. Η καραμπίνα δεν ήταν εκεί. Οι νεοναζί την απομάκρυναν, μαζί με τον ιδιοκτήτη της προφανώς, κάτω από τη μύτη των μπάτσων, οι οποίοι για μια φορά ακόμη τους έκαναν

■ ZAKONTIAP

Ο χτύπος που έχασε η καρδιά μου

Ενας νεαρός, που δραστηριοποιείται επαγγελματικά σε βρόμικες μπτζίνες κτηματομεστικών γραφείων, ακολουθώντας τα χνάρια του πατέρα του, ανακαλύπτει την έφεσή του στη μουσική και αποφασίζει να γίνει επταγγελματίας πιανίστας, όπως η πεθαμένη μητέρα του. Μόνο, που το να γίνει από τραμπούκος που εκκενώνει πολυκατοικίες από μετανάστες, σολίστας πιάνου, αποδεικνύεται κομματάκι δύσκολη υπόθεση. Ο Οντιάρ, όπως και ο πρωταγωνιστής, ακροβατεί πάνω σε ένα προκλητικό σενάριο, που μερικοί θα το βρουν ενδιαφέρον, εμείς όμως το βρήκαμε μάλλον αδιάφορο.

Ελένη Σταματίου

Μια συγκλονιστική είδηση αποκάλυψε την καθημερινή εφημερίδα της Πάτρας «Η ΗΜΕΡΑ». Σε ρεπορτάρι του Γιώργου Καρβουνιάρη, με τίτλο «ΑΝΑΤΡΟΠΗ δικαστικών αποφάσεων», αποκαλύπτει ότι έκθεση DNA του Ιατροδικαστικού Ινστιτούτου του Πανεπιστημίου της Βασιλείας της Ελβετίας βγάζει άρχοντη προηγθείσα έκθεση της Ελληνικής Αστυνομίας, βάσει της οποίας καταδικάστηκε σε ισόβια ένας άνθρωπος (ο οποίος έχει αθωωθεί σε δεύτερο βιθμό), η οποία παρουσιάστηκε ως έγκυρη σε ελληνικό δικαστήριο, με επίκληση ανάλογης προγραμματωνωμοσύνης στην υπόθεση 17N, η εγκυρότητα της οποίας, σύμφωνα με την ΕΛΑΣ, δεν αμφισβητήθηκε. Παραθέτουμε στη συνέχεια ολόκληρο το άρθρο το οποίο πήραμε από την ηλεκτρονική έκδοση της Πατρινής εφημερίδας (οι εμφάσεις δικές μας):

«Νέα "βόμβα", στα θεμέλια πολλών δικαστικών αποφάσεων, αναμένεται να αποτελέσει η έκθεση DNA του Ιατροδικαστικού Ινστιτούτου του Πανεπιστημίου της Βασιλείας της Ελβετίας που, ουσια-

τάθεση αστυνομικού-βιολόγου της ΕΛ.ΑΣ., που δεν μπόρεσε να απαντήσει με σιγουρία για το αν κατηγορούμενος και δράστης ταυτίζονταν.

Στην ίδια κατάθεση όμως η αστυνόμος Π.Μ. αναφέρει χαρακτηριστικά ότι «το DNA χρησιμοποιήθηκε και σε υπόθεση τρομοκρατίας (σ.ο. υπόθεση 17 Νοέμβρη) και δεν αμφισβητήθηκε».

Η ΑΓΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΛΒΕΤΩΝ

Από την πλευρά της υπεράσπισης του κατηγορουμένου, οι αναλύσεις του εργαστηρίου απεστάλησαν στο εργαστήριο ιατροδικαστικής του Πανεπιστημίου της Βασιλείας της Ελβετίας. Στην απάντηση του εργαστηρίου ο καθηγητής Ιατροδικαστικής δρ. VITMAN, τονίζει χαρακτηριστικά:

«1. Οσον αφορά τα ίχνη σπέρματος, τα συμπεράσματα δεν είναι κατανοητά ούτε επιστημονικά βάσιμα.

2. Βάσει της προκειμένης έκθεσης δεν είναι δυνατό να κριθεί η ορθότητα των αποτελεσμάτων και να εξαχθούν επιστημονικά ορθά συμπεράσματα, επειδή απουσιάζουν σημαντικές πληροφορίες.

ικανοποιητική. Κατά κανόνα, υπάρχει σε οριατρά ίχνη αιμάτος αρκετό DNA, ώστε να συνταχθεί ένα προφίλ.

Καθηγητής Dr V. Dittmann

Διευθυντής

Dr phil.nat.V.Meier

Διευθύντρια της Φορενσικής

Γενετικής»

ΥΠΟΘΕΣΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ

Την ίδια περίοδο που διενεργήθηκαν οι εργαστηριακές εξετάσεις για τον κατηγορούμενο Γ.Π., διενεργήθηκαν οι εξετάσεις και για την υπόθεση τρομοκρατίας, δηλαδή της 17 Νοέμβρη. Αντίστοιχες εξετάσεις έγιναν και για άλλες υπόθεσεις.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στην περίπτωση του Γ.Π., μοναδικό ουσιαστικά στοιχείο σε βάρος του ήταν η ανάλυση DNA. Αν και αναφερόταν σε πιθανότητες, οδήγησε στη σύλληψη και προφυλάκιση του κατηγορουμένου, έξι μήνες μετά τη λήψη δείγματος.

Στην υπόθεση 17N δεν χρησιμοποιήθηκε προγραμματωνωμοσύνη με βάση το DNA.

Αναξιόπιστες οι ασφαλίτικες πραγματογνωμοσύνες

στικά, επικυρώνει, σε δεύτερο χρόνο, απόφαση του Μικτού Ορκωτού Ερετείου Ναυπλίου, όπου αμφισβητήθηκαν, εντονότατα, αποτελέσματα του εργαστηρίου ανάλυσης DNA της Ελληνικής Αστυνομίας και τελικά δεν ελήφθησαν υπόψη, με αποτέλεσμα ένας καταδικασθείς δύο φορές σε ισόβια να αθωωθεί.

Πρόκειται για το ίδιο εργαστήριο που την ίδια περίοδο διενήργησε τις σχετικές εργαστηριακές έρευνες για την υπόθεση της «17 Νοέμβρη» και πλήθος άλλων υπόθεσεων, με τρόπο που το αντίστοιχο Εργαστήριο του Πανεπιστημίου της Βασιλείας, στην Ελβετία, χαρακτηρίζει «αντιεπιστημονικό!» Το θέμα είχε αποκάλυψει πρόσφατα τη «Η».

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Στις 17 Ιουλίου 2003 ο βοσκός, Γ.Π. καταδικάστηκε από το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Κορίνθου σε ποινή διπλής ισόβιας κάθειρξης και 15 ετών, για δύο βιασμούς και δύο ανθρωποκτονίες. Βασικό, σχεδόν μοναδικό στοιχείο, στην καταδίκη του, ήταν η ανάλυση σπέρματος που είχε βρεθεί στον τόπο των εγκλημάτων και το εργαστήριο της ΕΛ.ΑΣ. το ταυτοποίησε ως δικό του.

Ο κατηγορούμενος άσκησε έφεση, η οποία εκδικάστηκε στο Ναύπλιο και μέσα από μία εξονυχιστική διαδικασία, ο τελευταίος απτηλός λόγος κατά πλειοψηφία και αρέθηκε ελεύθερος. Χαρακτηριστική είναι η κα-

Για μια τέτοια κρίση θα έπρεπε να έχουμε στη διάθεσή μας τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) Στοιχεία για τις μεθόδους που εφαρμόστηκαν και για τα κίτ που χρησιμοποιήθηκαν για το PCR (συμπεριλαμβανομένου και του κατασκευαστή).

β) Εργαστηριακά στοιχεία: εκτυπώσεις των ηλεκτροφερογραφημάτων και ιδιαίτερα όλων των ηλεκτροφερογραφημάτων του ίνου σπέρματος.

3. Ο ελεγχος δεν έγινε σύμφωνα με την τεχνολογική εξέλιξη. Είναι λυπτρό που εξετάσθηκαν μόνο 5 συστήματα STR. Μ' αυτόν τον τρόπο έχει μειωθεί, εκ των προτέρων, σημαντικά η αποδεικτική ισχύς της ανάλυσης. Εδώ και πολύ καιρό υπάρχουν αξιολογημένα και ευρέως χρησιμοποιούμενα κτη PRC, με τα οποία εξετάζονται συγχρόνως τουλάχιστον 10 συστήματα STR. Ετοι θα μπορούσε να επιτευχθεί από το ίδιο υλικό ένα πολύ σαφέστερο αποτέλεσμα. Εάν υπάρχουν δείγματα ή υπολείμματα του DNA από τα ίχνη, θα πρέπει οπωδήποτε να γίνει συμπληρωματικός ελεγχος.

4. Από το αίμα ενός προσώπου δεν συντάχθηκε ένα πλήρες προφίλ DNA. Από τα ίχνη αιμάτος στο παντελόνι του Ιωάννη Καραγιανάκου δεν μπόρεσε να συντάχθει προφίλ DNA. Η δηλωση της συντάκτριας ότι ο λόγος γ' αυτό ήταν η πολύ μικρή ποσότητα του υλικού, δεν είναι

Εγίνε παράνομα μόνο στον Σάββα Ξέρο και δεν χρησιμοποιήθηκε στο δικαστήριο, γιατί δεν υπήρχε λόγος. Εγιναν, όμως, μια σειρά άλλες πραγματογνωμοσύνες, αποτυπωμάτων, γραφολογικές και κλειδιών, βάσει των οποίων ενοχοποιήθηκαν συγκεκριμένοι κατηγορούμενοι. Όλες αυτές οι πραγματογνωμοσύνες αμφισβητήκαν βάσιμα από την υπεράσπιση. Ομως, οι αξιωματικοί της Ασφάλειας που κατέθεσαν στο δικαστήριο εμφανίστηκαν ως αιμοντίες, όπως ακριβώς εμφανίστηκε και η συνάδελφός τους στο δικαστήριο του Ναυπλίου. Η απάντηση του έγκυρου πανεπιστημιακού Ινστιτούτου της Ελβετίας είναι ένας κόλαφος για την αξιοπιστία των ασφαλίτικων εργαστηρίων και των «αυθεντιών» που εμφανίζονται στα δικαστήρια. Με μια αναξιόπιστη πραγματογνωμοσύνη ένας άνθρωπος καταδικάστηκε σε ισόβια και αθωωθήκε στο δεύτερο βιθμό. Στη δεύτερη δίκη για την ΕΛΑ εξίσου αναξιόπιστη κρίθηκε η πραγματογνωμοσύνη της Ασφάλειας για κάποια φερόμενα ως δακτυλικά αποτυπώματα των Αγαπίου και Αθανασάκη. Ο Χρ. Τσιγαρίδης, χρησιμοποιώντας μια εμπειρική μέθοδο, κατάφερε να ξετινάξει την «αυθεντία», τον τμηματάρχη της Ασφάλειας Γιαννακούρη. Ομως, σε λίγες μέρες που θα ξεκινήσει στο δεύτερο βιθμό η δίκη για τη 17N, αυτές οι «αυθεντίες» θα εμφανιστούν και πάλι να μιλήσουν για «πραγματογνωμοσύνες μη επιδεχόμενες αμφισβήτηση».

Δυσφημούν τον σοσιαλισμό

Στην «Ανακοίνωση για τον Τύπο της Διεθνούς Συνάντησης Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων», που οργανώθηκε την περασμένη βδομάδα στον Περισσό, διαβάζουμε ότι «στη συζήτηση αναδείχτηκε και υπογραμμίστηκε η επικαιρότητα του σοσιαλισμού και ανταλλάχτηκαν σκέψεις για τους τρόπους προβολής και πρώθιμος αυτού του στόχου στον 21ο αιώνα». Διαβάζουμε ακόμη, ότι αποφασίστηκαν «μια σειρά από πρωτοβουλίες, οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν ένα θετικό βήμα στην παραπέρα ανάπτυξη της αλληλεγγύης και της κοινής δράσης μεταξύ των Κομμουνιστικών και Εργατικών Κομμάτων». Μία απ' αυτές τις πρωτοβουλίες, με τον αριθμό 4 σε σύνολο 15, είναι η εξής: «Καμπάνια για την επικαιρότητα του Σοσιαλισμού με την ευκαιρία της 90ής επετείου της μεγάλης Σοσιαλιστικής Οχτωβριανής Επανάστασης το 2007».

Θ' αφίσουν να περάσει κι ένας χρόνος για να αναδείξουν την «επικαιρότητα του σοσιαλισμού» (τόσο πολύ τους κόφτει), όμως δεν είναι αυτό που θέλουμε να σχολιάσουμε. Για τη σχέση αυτών των κομμάτων με το σοσιαλισμό θέλουμε να μιλήσουμε. Δεν έχουμε ανάγκη να πάμε είκοσι χρόνια πίσω, τότε που υμνούσαν την περεστρόκα και τη γκλάσνοστ του Γκορμπατόσφ, μέχρι να τους πέσει το τείχος του Βερολίνου στο κεφάλι και να πνιγούν στα κύματα των «βελούδινων επαναστάσεων», με τις οποίες οι έως τότε «σύντροφοι» άλλαζαν χρώμα και πολιτικό προσανατολισμό. Μπορούμε να αναφερθούμε στο σήμερα, στη σημερινή σχέση αυτού του συρκετού με το σοσιαλισμό, στα πρότυπά του, στα μπνύματα που εκπέμπει προς τη παγκόσμιο προλεταριάτο